

KECSKEMÉTI

1988.
MÁRCIUS
ÁRA: 12 FT

SZEMLE

Katonások a Katonáról — gimnáziumokat bemutató sorozatunk első írása (4—5. oldal)
Fotó: Somos László

Március 17—27: Kecskeméti Tavasz Napok ● Tóth László Kulturális és Sakk Egyesület: egy év mérlege ● Kávéház a főtéren: a tervező a kész munkáról ● Kirakatbetörések nyomában ● Tanyai iskolák új szerepben ● Egy Kecskemétről indult karrier: Mandel Róbert tekerőlantos ● Milyen lesz az új banképület, melyet 18 hónap alatt fel kell építeni?

● A természet lágy ölén: beszélgetés Kovács Gyulával ● Panaszfal ● Kecskeméti kínálat: cipőpucolók ● A hónap új filmjei, a mozik, a művelődési intézmények, a színház részletes műsora ● Sport: nyilatkozik a két idegenlégiós kosaras ● Város múlt: iskolatörténet ● Anyakönyvi hírek ● Bátor Géza kereszt-rejtvénye

MÁRCIUS 17—27

Kecskeméti Tavaszi Napok

Az emberi elme találékonysága határtalan. Bizonyítja ezt, hogy a kőbalta és a géppuska, a habverő és a turmixgép feltalálása mellett, futotta „határtalanságából” mondjuk a rendezvénysorozatok kifundálására is. Mondván: amiből általában csak csipegetünk, abból olykor kínálunk egy egész kosárral. S mert az emberi elmének olykor az étvágya is határtalannak tűnik — mármint az ingyencebb szellemi táplálékok iránt —, az efféle kezdeményezések általában számíthatnak is a sikerre. Köntőrfalazás nélkül: a különböző rendezvénysorozatok megannyi kedvező előjellel találtattak ki és szerveződtek szinte mindig. Azután többségük — anyagiak miatt vagy az emberi elme olyan „melléktermékei” következtében, mint amilyen a fásultság, hanyagság, elenségeskedés stb. — lassan megkopott, fényét veszítette.

Mindez — eddig — szerencsére nem mondható el a Kecskeméti Tavaszi Napokról, amelyek immár hatodik alkalommal rendeznek meg Bács-Kiskun megyeszékhelyén, a világhírnév babérjaiért nyújtózkodó Budapesti Tavaszi Fesztiválhoz kapcsolódva. Igaz, a korábbi két esztendő tavaszán beigazolódott, hogy bizonyos tekintetben már az elején képzelgőssé torzulhat néhány épkéz-lábnak látszó elképzelés. Például: nagy idegenforgalmi fellendülésről álmodtunk, azután felébredtünk, s bár érdeklődőből nem volt hiány, külföldiből annál inkább.

Az említettektől függetlenül,

s az idej rendezvénysorozat programját szemlélve megállapítható, hogy a március 17-én kezdődő fesztivál kínálata változatlanul gazdag lesz Kecskeméten. A korábbi évekhez hasonlóan, a zenei események külön figyelmet érdemelnek.

„Korunk legnagyobb élő kínai muzsikusa”-nak kiáltotta ki a Time magazin egykor Fu-Csong zongoraművészt, különösen Mozart és Chopin műveinek sajátos tolmácsolásait magasztalva. Az ötvennégy éves, Londonban élő művésznek a kecskeméti közönség is tapsolhat a tavaszi napokon. Hasonló érdeklődésre számíthat hazánk neves zongoristája Kocsis Zoltán is. Hangversenyt ad továbbá a Camerata Instrumentale Bremen, a Norvég Rádió Fiúkórusa, a Concentus Hungaricus, a Kecskeméti Szimfonikus Zenekar, a Régi Zene Együttes, Maczák János klarinétművész, ahogy a magyar popzene egyik legnépszerűbb „bandája”, az RGO is közönség elé lép e tiznapos rendezvénysorozaton.

„A stilisztikailag eklektikus, gyakran ikonjellegű munkák nem ritkán élénk színekben pompáznak és különféle szimbólumokat jelenítenek meg” — állítja az egyik kritikus a kortársjapán kerámiákról. Hogy valóban így van-e, arról meggyőződhetnek az érdeklődők saját szemükkel is, a tavaszi napokon — az Erdei Ferenc Művelődési Központban — nyíló kerámiakiállításán. Ugyanitt tárják közszemlére a kortárs magyar szobrászat egyik legeredetibb tehetségének, Kő Pálnak az alkotásait.

„Vallo, hogy a festészet ma már nem stíluskérdés. A szubjektum szerepe a lényeges, s a nemzeti jelleg. E kettő már képes arra, hogy gazdagítsa az egyetemes művészetet és ezáltal az emberiséget” — nyilatkozta egy alkalommal B. Mikli Ferenc bajai festőművész, akinek életmű-kiállítása nyílik a Katona József Színházban. A Kecskeméti Helyőrségi Klubban Giczi János soproni festőművész mutatkozik be alkotásaival. Nagyszabású régészeti kiállítás rendezésére vállalkozott a Katona József Múzeum. Az úttörő- és ifjúsági házban karikatúrák, a Magyar Naiv Művészek Múzeumában Szluka Jánosné festő és Ujfalvi Antal szoborfaragó munkái várják a látogatókat.

A felsorolás nem teljes, ahogy a szakmai programokról, folklórműsorokról, gasztronómiai rendezvényekről, sporttalálkozókról sem szólnunk részletesen — hiszen a pontos időpont és helyszín a kulturális intézmények műsorterveiben megtalálható. Mintegy az emberi elmének adózva azonban, említsünk még meg néhány színházi kínálatot. Minden bizonnyal nagy érdeklődés kíséri a londoni pantomin művészek előadását, ahogy a Rambaff (NSZK-beli) Gyermekszínház és a Ciróka Bábszínház produkcióit is. A Katona József Színház Shakespeare Othello című művét tűzi műsorára a tavaszi napokra. Mintegy azt is jelezvén, hogy ha elborul az emberi elme — mondjuk a szerelem bódító, rózsaszín fátyla alatt — cudar tetekre is ingerelheti tulajdonosát.

Koloh Elek

EGY ÉV MÉRLEGE

„Tele vagyunk újabb tervekkel”

Nem sokkal több, mint egy évvel ezelőtt, tavaly februárban alakult meg a Tóth László Kulturális és Sakk Egyesület. — Mi történt azóta? Életképesnek bizonyult-e a vállalkozás, melynek célja a hagyományörzés, s egyúttal a kultúra és a sakkozás közötti kapcsolat szorosabbra fűzése? — erről kérdeztük dr. Sántha Józsefet, az egyesület elnökét:

— Első évünk mérlege, amint az évről közgyűlésen is elmondtam, a vártnál kedvezőbb. Terveinket túl is teljesítettük itt-ott, taglétszámunk emelkedett s tele vagyunk újabb tervekkel. Úgy érzem, megismertek bennünket, meggyökereztünk a város életében. S ami külön öröm: érezhetően megszorodtak az utóbbi időben a névadónk, Tóth László munkásságát felidéző írások. Ebben, úgy gondolom, mi is játszottunk egyfajta katalizátor szerepet.

— Melyek voltak legsikerültebb rendezvényeik?

— Megemlékeztünk névadónk születésnapjáról, koszorúzást, előadást szerveztünk. Részt vettünk a róla elnevezett sakkfesztivál szervezésében: Saskői Zoltán tagtársunk rendezte az emlékkiállítását, mi készítetük, adtuk ki a versenybulletint, és látványos élősakkbemutatót tartottunk a főtéren. A másik nagy vállalkozásunk a város iskoláiban elindított sakkszimultán sorozat. Havonta más-más általános- vagy középiskolában tartanak tagjaink bemutatót, és elmondhatom, az eddigieket nagy érdeklődéssel fogadták a fiatalok.

— Honnan szereztek mindehhez anyagi fedezetet?

— A tagdíjakból és vállalkozásainkból teremtettük

elő a pénzt. Több mint félszáz tagunk van, köztük több fővárosi, illetve külföldön élő. Tanácsai, állami támogatást eleve nem is kérünk. Másfajta, nem anyagi segítségért viszont több helyre is fordultunk, és elmondhatom: mindenütt nagyon készségesen fogadtak. A városi tanács, személy szerint Fischer István elnökhelyettes többször is segítséget adott, s ugyancsak jól esett dr. Bodóczky László javaslata, melynek révén most, úgy néz ki, állandó helyet találunk magunknak a széchenyivárosi partházban.

— Mi az, amit nem sikerült első nekifutásra megvalósítani?

— A kiadványkészítés, a Tóth László-émlékek módszeres gyűjtése, a nemzetközi kapcsolatfelvétel hosszabb előkészületet igényel. Nem tudtuk megalakítani a tervbe vett törzsasztalt sem, mert még csak most nyílik meg a főtéri kávéház. Szinte elmondtam máris az idei munkaprogramunk gerincét.

— Mi szerepel a második évébe lépő, mondhatni legfiatalabb kecskeméti egyesület terveiben?

— Ismét megrendezzük a tavaszi évfordulós megemlékezést, folytatjuk a szimultánsorozatot az iskolákban. Közös kirándulást szerve-

Az egyesület emblémája az 1927-es kecskeméti nemzetközi sakkturna emlékbélyeg alapján készült.

zünk egy külföldi amatőr sakk klubhoz. Két vállalkozásunk még csak ezekben a hetekben körvonalazódik; ezért ezekről részleteket nem tudok mondani. Az egyik: a Szórátkaténusz Játékmúzeummal közösen gyermek sakk-délelőttöket szeretnénk szervezni. A másik: tervbe vettük egy nagy sikerű régi könyvből megjelentetését. Ha minden összejön, kiadjuk Barcza Gedeon és Tóth László közösen írt Tanulj sakkozni! című könyvecskéjét. Hogy sikerül-e mindezt megvalósítani? Csak rajtunk múlik, hisz önállóak vagyunk. Tagjaink azért hozták létre és azért működtetik ezt az egyesületet, mert örömet találnak benne, látják értelmét a közös cselekvésnek. Ahogy Tóth László mondta annak idején: — A sakk nem a magányos ember játéka, hanem a szolidaritás iskolája, az a nemes és vonzó szenvedély, mely alkotó közösséget teremt az emberek között.

L. D.

BEMUTATJUK KECSKEMÉT GIMNÁZIUMAIT I.

Katonások a Katonáról

A régi, patinás iskola falai között letagadhatatlan a múlt. Mégis meglepő, hogy a díszes, tágas épület jövőre ünnepli 425-ik születésnapját. Délután van, a termék kihaltak, csak itt-ott szomorkodik egy táska, kabát gazdjára várva. A földszinti aula levegője nehéz a menzáról felszűrődő illatoktól, míg az alagsorban lévő tornateremből labdapattogás zaja, lábdobogás, kiabálás szűrődik fel. A tanári körül vészterhes a hangulat — folyik a félévi osztályozó konferencia. A most némileg feszültebb légkört az egyik nyitva álló tanteremajtó belső felirata oldja fel: „Velünk szebbnek látja a világot.” Szinte látom magam előtt a csintalan nebulók vigyorát.

Vajon, milyen lehet itt diáknak lenni? A választ „illetéke-sektől”, tehát katonásoktól kapom.

— Jó! — jelenti ki egyöntetűen és határozottan a hat körülöttem ülő gimis, de ennél többet nem fűznek hozzá.

— *Ha így nehéz megfogalmazni a választ, akkor azt áruljátok el, hogy miért pont ebbe a suliba jelentkeztek?*

— Igen sokat nyomott a latba a hírnév — kezdi *Szalai Levente* a harmadik C-ből. — A nővérem tavaly itt végzett, tőle hallottam, hogy ez kemény sulis, de emberséges. A Hosszú utcai Általános Iskolába jártam, ahol a Katona az egyik legnépszerűbb gimnázium. Az osztályunkból ketten ide, egy pedig a Bányába jelentkezett.

Bártfai Judit első osztályos. Még csak néhány hónapja, hogy a gimis lépcsőit koptatja, így nemigen kell gondolkodnia a válaszon; — Az általános iskolában hat évig németet tanul-

tam, s itt speciális csoport indult.

— *Az új széchenyivárosi gimnázium is nagy súlyt fektet a nyelvtanításra. Miért nem oda mentél?*

— Mert itt azon a szinten folytatjuk, ahol abbahagytuk. Kilencen jöttünk a régi iskolánk-ból.

— Én a sport, pontosabban a röplabda miatt jöttem ide. Egyébként a Zrinyiben már hagyomány, hogy akik gimnáziumba készülnek, a Katonát választják. — mondja *Harmos István* negyedikes tanuló, miközben a mellette ülő *Záhonyi Márta* felé néz, egyetértését kérve.

— Igen, így van — veszi át a szót *Márta*. — Magam is zrinyis voltam, csak egy évvel fiatalabb vagyok Istvánnál. A mi osztályunkból huszonötön folytatták tanulmányaikat gimnáziumban, közülük húszan itt.

— *Egyikőtök említette a Bányai Júlia Gimnáziumot. Erről jut eszembe, igaz-e, hogy a katonás és a bányais diákok között állandó vetélkedés folyik, s nemigen szívlelik egymást?*

— Szerintem ez soha sem volt igaz — jelenti ki *Levente* némi sértődöttséggel a hangjában. — Nagyon sok barátom van, aki a Bányában tanul. Szó sincs ellentétéről.

— *Beszélgünk az iskola érdemi részéről. Hetente hány órátok van?*

— Egy héten általában háromszor hét és kétszer hat óránk van, de negyedikben kevesebbszer van a hét óra — mondja *Márta*. — Szerencsére háromnegyed nyolckor kezdődik a tanítás, így délután kettőre még a leghosszabb nap is véget ér.

— *Mi a véleményetek, aki ide*

jelentkezik, az általában tovább is akar tanulni vagy némelyeknél az időnyerés, a pályaválasztás idejének kitolása is szerepet játszik?

— Egyértelmű, hogy a legtöbben tovább akarunk tanulni, s csak egy-két kivétel akad az ellenkezőjére. Ezek közül többen itt döbbennek rá, hogy a képességeik nem elegendőek a régebbi terveik megvalósításához — tájékoztat *Bíró Gyöngyi* elsős léte meghazudtoló tapasztalattal.

— Már igen hamar el kell döntenünk, hogy milyen pálya felé orientálódunk, mert másodikkban muszáj fakultatív tantárgyat választanunk — folytatja *Levente*. — Most harmadikban az egyik faktom a biológia, s huszonhat társammal együtt *Vetéssy Kati* néni tanít bennünket. Közülünk huszonnégyen orvosi egyetemre akarunk jelentkezni.

— *István, te azt mondtad, hogy a röplabda miatt jöttél ebbe a gimnáziumba. Mivel nem is akármilyen eredményeket értél el eddig e sportágban kedvezményeznek veled a tanáraid?*

— Hazudnék, ha azt mondanám, hogy semmi előnyöm sem származik belőle, de a legtöbb tanár figyelmen kívül hagyja ezt a teljesítményt. Egyébként jobb is így, mert a szegedi *József Attila Tudományegyetem* matematika-fizika szakára szeretnék jelentkezni. Ehhez pedig semmi köze sincs a röplabdának.

— Ha már a felvételinél tartunk, azt is el kell mondanunk, hogy itt nem könnyű összeszedni a pontokat — veszi át a szót *Meggyesi Gabriella*. — Tanáraink igen szigorúan adják a jegyeket. Ráadásul, ha én például matek fakt órára járok, az ott

szerzett osztályzatomat viszem tovább, s nem a jóval könnyebb törzsórán elért eredményemet. Így aztán nem vagyok egyedül olyan, aki leadta a fakultatív óráját, hogy több pontja legyen, míg rendszeresen magántanárhoz jár ugyanebből a tárgyból, hogy a felvételin meg tudjon felelni.

— *Mára véget ért a tanítás. Hogyan telik a továbbiakban a délutánokat?*

— Ilyenkor elmegyünk ebédelni a menzára, ahol tűrhető a kaja és olcsó, bár a fiúk időnként kifogásolják a mennyiséget — mondja Márta. — Utána azonban sietünk haza, mert a másnapi órákra készülni kell.

— Nem sok szabadidőnk van — folytatja Gabi —, ami azért fáj a legjobban, mert kevés idő jut az olvasásra. Szeretnék több szakirodalmat átfutni, és sok szépirodalmi művel megismerkedni, de mikor?

— Nálunk ez még rosszabb — veszi át a szót István. — Nekünk, akiknek matematikából és fizikából van a felvételi vizsgánk, méginkább lelkiismeretfurdalásunk van, amikor olvasunk ahelyett, hogy négy-öt példát megoldanánk. Ez azonban nem a sulis, hanem az oktatási rendszer hibája.

— Most sok rosszat elmondunk neked, de hidd el, hogy ha még egyszer kezdenénk, akkor is ide jelentkeznénk. — jelenti ki Levente.

— *Ezt tényleg jó hallani, de gondolom emellett az is sokat nyom a latba, hogy nemcsak tanulásból áll a diák élete.*

— Hát persze! A katonás bálakról nem szabad megfeledkezni — mondja Gabi. — Szinte minden második hónapra jut egy rendezvény. Legutóbb januárban mi, negyedikesek szerveztünk egy bált, melynek bevételét majd a szalagavatóra fordítjuk. A KISZ-klubban irodalmi tea-

ÉRDEMES TUDNI

Katona József Gimnázium, 6000 Kecskemét, Dózsa György út 3. Alapítás éve: 1564. Tanulónak száma: 662, melynek közel 65 százaléka lány. Az 1987/88-as tanév kezdetén egy osztálynyi elsős felvételi kérelmét kellett visszautasítani, helyhiány miatt. Ötvenhárom tanár gondoskodik a diákok szellemi és testi fejlődéséről. Minden évfolyamban öt osztályt indítanak. A mindenkori A-osztályban három csoportba osztják a hallgatókat, és pedig egyharmaduk orosz, egyharmaduk német haladó, a többiek kezdő német tagozatosak. Fakultatív tantárgy választására először a második évfolyamban nyílik lehetőség. Ekkor egyetlen tantárgyat heti két órában tanulhat a diák. A harmadik és negyedik osztályban már hat óra jut a maximálisan három fakultatív tárgy elsajátítására. Ezek az órák azonban nem kötelezők, s ha a diák úgy érzi, hogy erejét felülműlják az ottani követelmények, év végén leadhatja a tárgyat. Az iskolai évek alatt egy-két százalékos a lemorzsolódás. Az itt érettségizők 90 százaléka tovább akar tanulni. A felvételi arány évente 60 és 80 százalék között ingadozik. A következő tanév szeptemberében újdonságként természettudományos osztályt indítanak. Az idejáró diákok fele biológia—kémia, a másik fele fizika—matematika tagozatos lesz.

ház működik, ahol író-olvasó találkozókra kerül sor.

— Általában az osztályközösségek is jók. Gyakran megyünk kirándulni, ilyen alkalmakkor tudvalevő, hogy méginkább összerázódik a társaság — meséli István. — Még csak nemrégiben vezettük be, de igen közkedvelt az április 1-jei diák-hatalom átvétel. Néhány évvel ezelőtt erről szó sem lehetett. Ma pedig lelkes segítőtársakra találunk az apró csínyek kieszelésében tanáraink személyében. Tavalgy Leventét választottuk meg diákkirálynak, s ő élve hatalmával egész nap az igazgatói székben trónolt, míg el nem raboltuk.

— Szóval mi nagyon büszkék vagyunk arra, hogy igen sok szép régi hagyománya van az iskolánknak — mondja Márta.

— A negyedikesek számára az utolsó hónapban, májusban legalább hat rendezvényt szerveznek. Csak nálunk hagyomány például, hogy a ballagás estéjén fáklyás felvonulás megy a városközponttól a gimnáziumig, de kedves gesztus tanárainktól a végzős diákok megvendégelése is. Azt mondják a volt negyedikesek, hogy ilyenkor fáj csak igazán a búcsúzás.

— Mi nagyon tiszteljük a tanárainkat, s talán kivételes tekintélye van az igazgató úrnak — folytatja Levente, — de tudod, így a jó, mert egyesektől tartunk, esetleg félünk — mégis szeretjük őket, s lényeg az, hogy bármilyen kemény is a sulis, szeretünk katonás diákok lenni.

Bencze Andrea

Kávéház a főtéren

Amikor véglegessé vált, hogy a Centrum Áruház új épületbe költözik, s különösen midőn már közelgett a nyitás ideje is, egyre sürgetőbb volt a kérdés megválaszolása: miként hasznosítsák a régi épületet?

A lehetőségekről megosz-
lottak a vélemények (emlé-
kezzünk, még nyilvános vitát is rendeztek ez ügyben),
abban viszont egyetértés
volt mindvégig: a bontás
szóba sem kerülhet. Szeren-
csére. A mai állapot ugyanis
igazolja, hogy — a Pusztator-
uristnak helyet adó, s már
korábban elkészült szárny
mellett az épület többi része
is méltóképpen illeszkedik a
belváros szépen felújított,
helyreállított házaihoz, mű-
emlékeihez. És a mutatós,
elegáns, de nem hivalkodó
külsővel a kávéház és a fagy-
laltozó belső kialakítása is
harmonizál.

A kecskemétieknek bi-
zonnyal vannak emlékeik

még az áruházi időkből.
A félemeleti cipőosztályról,
a galérián elhelyezett illat-
szerrészlegről, az emeleti
irodákról, valamivel keve-
sebb a pinceraktárról, a ki-
szolgáló helyiségekről. Az
viszont szinte egyáltalán
nem volt ismert, hogy a re-
formátus templom felől bel-
ső udvart is kialakított an-
nak idején a tervező, Pártos
Gyula, aki a városháza épít-
tésében is részt vett. Mind-
ezt a levéltári anyagok átné-
zése után derítette ki az 1875
—76-ban épített bazár-
üzletsorról Várkonyi Péter
építész, aki mint tervező,
természetesen nem elsősor-
ban a történelmi körülmé-
nyekre volt kíváncsi — bár
az sem érdektelen, kik és mi-

ért vásároltak akkoriban
téglaegyet —, hanem az ere-
deti tervrajzokat akarta
megismerni, s megtudni, mi-
lyen is volt a korabeli alap-
rajz, homlokzat. Mert azt
mondani sem kell, időköz-
ben minden alaposan meg-
változott.

Amikor a Bácssterv kol-
lektívája a feladatot meg-
kapta, s 1983 végén elkezdő-
dött a felmérés, tehát a ter-
vező munkához látott, úgy
tűnt, sokat nem lehet kihoz-
ni a régi épületből. Am segí-
tettek az egykori fotók, ké-
peslapok, meg a fantázia.
Hisz amiről nem maradt
fenn dokumentum, azt a kor
stílusának, a tervező Pártos
más munkáinak ismereté-
ben kellett újrafogalmazni.
Az meg külön szerencse,
hogy a bontáskor, amikor
eltávolították az összes bel-
ső válaszfalat, a tartószerke-
zet jelentős részét is kiszaba-
dították bezártságából a
belső udvart, megtalálták

az egyetlen eredeti földszinti portál darabjait a régi gazdasági bejáratnál. Ebből tudták rekonstruálni a maiakat.

Nehezítette a tervezést, hogy jó ideig nem volt végleges elképzelés a hasznosításról. Ennek ellenére érdekes, hogy az első vázlattevő fő vonalaiban megegyezett a mai állapottal. Vagyis a Kossuth tér felől kap helyet az idegenforgalmi hivatal, középen kávéház lesz, s csak a hidegkonyhai büfé alakult át fagyfaltozóvá a Kálvin tér felőli oldalon.

● ● ●

A kávéház 270 négyzetméterén az volt a feladat, hogy maximálisan kihasználják a helyiséget, s az mégse legyen riasztóan nagy. Ezt valósítják meg az elkülönült kisebb terek, az emelt szintek, a külön funkciót betöltő drinkbár. (Nyáron a két részre osztott belső udvar is hasznosítható, s a tér felől is elhelyezhetnek asztalokat.) A sötétbarna bútorokhoz barna faborítás társul, s a falfelületet nagy tükrök, tűzzománcból készült díszítőszárvok teszik mozgalmassá. Mutatósak az iparművészeti csillárok, falikarok, jól illeszkedik a színegyütteshez a padlóburkolat. Az emeleti különterem öltözőke hasonló a kávézóhoz, míg a tisztaságot szinte kiköveteli színhatásával is az utcáról megközelíthető sarokfagyfaltozó, amelybe hófehér székek és asztalok kerültek.

Érdekességnek számít, hogy négy régies, ám vado-natú kandelábert állítottak föl a téren, s rózsabetétes kovácsoltvas díszrácsok védik fölül az ablakokat. Nincs még a helyén a belső téri szökőkút, amely hangulatos lesz, ha valóban szép

lenül kell tudniuk a vendégeknek: a hidegkonyhai és a cukrászüzem az emeleten található. S ami nem szokványos: az idegenforgalmi hivatalból az ügyfelek egy belső ajtón keresztül jöhetnek át a kávéházba.

Sok ember sok munkája öltött testet az új, helyesebben újjáépített régi házban. A város vezetőitől kezdve a gazdasági társulás tagjain át a kivitelezőkig mindenkitől rengeteg energiát — ahogy az építész fogalmazta: a szükségesnél sokszorta többet — igényelt, hogy végül a mű olyan legyen, amilyennek a Bácssterv szakemberei a papírokon lerajzolták, s méginkább olyan, ami a majdan betérőknek örömet okoz. Ehhez persze nem elég csak a nyitásig törődni sorával. A sajátos, kellemes hangulat végső kialakítása az ott dolgozókon (öltözőkükön, viselkedésükön, munkájuk színvonalán), s nem utolsósorban a vendégeknek múlik. A feltételek mindehhez adottak.

A tervező ugyanis elkészülte után is „vállalja a munkát”. S mint mondja, így van ezzel Udvardi Lajos, a belsőépítész is, akinek elképzelései szerint formálódott a kávéház belső megjelenése, bútorzata. Ebben az esetben pedig talán ők is megérdemlik — más alkotótársaikhoz hasonlóan —, hogy az ugyanilyen gondossággal, igényességgel megformált épületek mintájára — lásd a kecskeméti színházat — akár egy tenyérnyi kis tábla jelezze mindezt azoknak, akik esetleg erre is kíváncsiak.

lesz. S miután már nem az első változat készül, megvan rá az esély. Amit nem feltét-

Váczi Tamás

Durr, a kirakat . . .

Tavaly júliusban kezdődött és tulajdonképpen még ma sem ért véget a sorozat. Még összeszámolni sem könnyű: összesen huszonhárom esetben törtek be kirakatokat az elmúlt időszakban Kecskeméten.

A megfogalmazás így pontos, mert nem ennyi személyről és nem ennyi kirakatról van szó, a személyek száma több mint huszonhárom, hiszen mindössze egy alkalommal kísérletezett egyedül az elszánt betörő, ám akadt olyan eset is, amikor hatan vettek részt a cselekményben. A kirakatok száma pedig kevesebb huszonháromnál, hiszen például csak a főtéri Ofotért bolt kirakatát vagy ötször rámolták ki hasonló módon. A rendszeresen arra járók már meg sem lepődnek hétfőn reggelente az újabb üvegcserepek láttán, a rosszmájúak meg egyenesen arra gyanakodnak, hogy valamilyen új üvegező vállalkozás indulhatott a városban, s ilyen módon igyekszik kezdeti forgalmát bővíteni.

Ennyi kirakatbetörés halatán a külső szemlélő óhatatlanul arra gondol, netán szervezett banda garázdálkodik a kirakatokra specializálva magát. A valóságban egyáltalán nem erről van szó. Inkább arról, hogy szinte divattá vált ilyen módon könnyű zsákmányhoz jutni.

Az esetek többségében fiatalokból álló alkalmi társulás döntött úgy pénze fogytán, hogy egy kövel, féltéglával igyekszik kurrens, nagyértékű, könnyen mozdítható műszaki cikkhez jutni. Egykét társ a sarkon falazott, a többiek gyorsan rámoltak — aztán futás.

A dolgok azonban nem

ilyen egyszerűek. A gyors meneküléssel korántsem volt vége az ügyeknek, a huszonhárom kirakatbetörésből tizenhatnak a tettesei már lakat alatt vannak, esetükben a bizonyítási eljárást is lefolytatták.

Milyen emberek is azok, akik könnyű szívvel esnek neki egy nagydarab üveglapnak, nem félve az óriási zajtól, s az esetleges gyors lepleléstől? S. Sándor például fiatalkorú, tizenhét éves múlt éppen. Három esetet bizonyítottak rá, más-más társakkal. Első őrizetbevétele után még szabadlábra helyezték, de rá három napra már ismét az Ofotért üvegét törte be. A házkutatásnál előkerültek a betörés során eltulajdonított műszaki cikkek.

A társak minden esetben mások voltak. Az ok mindig azonos: elfogyott a pénz diszkózás közben, s ez — a kirakatbetörés — látszott megoldásnak. A pénz egyébként könnyen elfogyhatott a zsebéből, mert tisztességes munkával nem sok vándorolt bele: Sándor már mind-egyik nagyobb, ismertebb kecskeméti cégnél „dolgozott” pár napig, sőt, egy helyen — uram bocsá! — majdnem nyolc hónapig is. Tervei? Ha kiszabadul, más életet kezd, elhelyezkedik, s szorgalmasan dolgozik.

Legyen így! Egy másik fiatalember szintén tizennyolc év alatti, az okok körülbelül hasonlóak, a társakat ő is

váltogatta. Annak idején a hetedik osztályból maradt ki, azóta teng-leng a világban. Kiszabadulás utáni tervei konkrétabbak: segít az édesanyjának, állandó munkát vállal, kitatarozza saját maga a házukat, aztán meg-nősül, családot alapít. Úgy tűnik, komolyan gondolja.

K. Kálmán már viszonylag idősebb, a harminchoz közelít. Nagy vagány, nem bánt meg semmit, sőt, „indoka” is van. Kevés a kereset — állítja —, ebből nem lehet megélni. Azért arra juttott, hogy rendszeresen járjon szórakozóhelyekre. Általában egy-egy ilyen körút végén érkezett valamelyik kirakathoz.

Az ő kedvence a Kőhid utcai műszaki bolt volt, kétszer járt itt, az egyik alkalommal társával egyszerűen betépte a vasrácsot, úgy hatolt be. Láthatóan nem izgatja, hogy várhatóan több év börtön vár rá. S ha kiszabadul? Vonnoghatja a vállát. Még az is lehet, hogy munkát vállal, s dolgozzat egy kicsit . . .

Sajnos hiába van az eddigi elkövetők többsége rács mögött, alighanem a jövőben is számítani kell arra, hogy a kirakatbetörés divatja nem szűnik, legfeljebb csökken.

Persze, a védekezés, a megelőzés nem könnyű. A jó kereskedő a kapós árut rakja a kirakatba, becsalogatni a vevőt, minden kirakat mellé meg nem lehet rendőrt állítani.

Segíthetnek a riasztóbe-rendezések, no meg az, ha az igazán csábító darabokat — hasonlóan az ékszerüzletekhez — éjszakára biztonságba helyezik a bolt mélyén.

Sz. Z.

VÉGET ÉRT EGY FEJEZET?

Tanyai iskolák — új szerepben

Fellapoztuk a kecskeméti iskolák történetét legutóbbi számunkban. Szó esett a tanyai iskolák múltjáról is.

Halesz, Talfája, Úrrét — ezúttal a városkörnyéki intézmények jelenéről érdeklődtünk. Valamikor ezek gyűrűként vették körül a várost, az elmúlt évtizedben azonban — az ország más tájaihoz hasonlóan — egyre több csukta be közülük a kapuját. Kiürültek az osztálytermek a körzetesítés vagy a gyereklétszám megfogyatkozása miatt. Mi lett a bezárt iskolák sorsa?

Amint *Fischer István* tanácselnök-helyettestől megtudtuk, 1986-ban megyei akció indult a kihasználatlan iskolaépületek hasznosítására vagy értékesítésére. Ennek keretében találtak gazdára a Kecskemét környéki üres iskolák is.

A *Kisfáiban*, az állomás-szal szemben található egy-

kori 2. számú iskolát árverés útján értékesítették. A Törekvés termelőszövetkezet vette meg, melynek a földtörvény értelmében elővásárlási joga volt a területébe beekelődő épületre. A 360 ezer forintért vásárolt iskolából szolgálati lakásokat alakítottak ki dolgozóiknak.

A *miklóstelepi* 1. számú iskolát a Kertészeti Egyetem helyi főiskolai kara vette használatba. Ezentúl a szőlészeti-borászati kutatóbázist bővíti az egykori elemi oktatási intézmény immár egy főiskola részeként.

A miklóstelepi 2. számú iskolát az *Urihegyben* a Kuruc körüti gyermekotthon kapta meg. Az iskolakert, a természetes környezet lehetőséget nyújt a csoportos víkendezésre, az intézetben élő gyerekek foglalkoztatására.

A *Belsőnyírben* található

az egykori máriahegyi iskola, melyet Nagy Kristóf szobrász vásárolt meg. Az ingatlankezelő vállalat árverés útján értékesítette a *Talfája 149.* alatti épületet, a volt *ladánybenei* iskolában pedig pedagógusszállást alakítottak ki.

A felsorolás végére maradt a *Nyomási iskola* az Úrrétben. Ezt a Katona József Múzeum vásárolta meg a tanácstól azzal a céllal, hogy itt iskolamúzeumot alakítsanak ki, melyben megőrzik, közszemlére teszik a tanyasi iskolák egykori pezsgő életének tárgyi emlékeit.

Mostanra nem maradt Kecskemét környékén üresen, kihasználatlanul álló iskolaépület. Bizakodjunk, hogy a még működő külterületi iskolák — *Szárkásiban*, *Kisfáiban* s másutt — nem fognak egyhamar kifogyni a tudásra szomjas nevelőkből. — 1 —

EGY KARRIER, AMELY KECSKEMÉTRŐL INDULT ...

Mandel Róbert tekerőlantos

— Emlékszel-e még az első kecskeméti fellépésedre?

— Mintha tegnap lett volna. Pedig sajnos idestova több, mint tíz éve. Az MMK-ban volt valami hangszerkiállítás kapcsán. A Ki Mit Tud? utáni idők voltak ezek. Az első vidéki fellépéseim egyike volt, emlékszem, nagyon készültem rá. Amikor elkezdtük, négyen ültek a nézőtéren, azután valahonnét előtűnt egy gimnazista lányosztály! A végén egész nehezen váltunk meg egymástól!

— Mesélj, mostanában merre „hazkizol”?

— A tavalyi év igen erős volt,

Egyesült Államok, Skandinávia ... Még nincs két hete, hogy hazajöttünk Izraelből, a kvartettel, már komolyan próbálunk az olasz turnéra, ami hamarosan indul. Ha az átlagot nézzük, minden hónapra esik két külföldi hangverseny. Az NSZK és Ausztria a „kenyérkereső” turnéhelyünk.

— Szerinted a tekerőlantnak, mint választott hangszerednek, mennyiben van szerepe a sikeredben? Amikor kezdő voltál, nem igen hitték, hogy te ebből meg fogsz tudni élni.

— Mindegy, hogy tekerő, evőkanál vagy zongora ...

A produkciót a zenésznek kell adni, aki a hangszer mögött áll! Nemrég Párizsban láttam egy muzsikust, aki egy tucat evőkanállal szórakoztatta a közönséget egy estén keresztül. Ez tényleg különleges volt. Nyilvánvalóan kell a zenei intelligencia és kell persze némi szerencse is. Fontos, kikkel jön össze az ember, már a dolgok kezdetekor. Fontos, hogy a zenész ki tudjon egy kicsit lépni önmagából és kívülről szemlélje magát, a néző szemével. Meg kell tudni itélni a dimenziókat, a hangerőt, változatosságot, időtartamot. Nem szabad a nézőkre elvakul-

tan a saját felfogásunkat rákényszeríteni. Mindemellett fontos a koncepció is, az eredeti elképzelésekhez ragaszkodni kell. Ha valaki manapság minden tanácsot elfogad, olyan lesz, mint a ping-pong labda . . .

— **Kíváncsi lennék még, más művészek nevében is, mi foglalkoztat mostanában? Talán elcsíphetünk egy sikerreceptet tőled.**

— Hangszeresként és zeneszként egyaránt a kortárs muzsika foglalkoztat. Az elektromos tekerőt próbálom, mint sa-

ját találmányomat, zenei elképzeléseimbe beilleszteni. Folyamatban van egy másik kísérlet is, ahol a geometriai zenei vonatkozásait tanulmányozom. Hogy elképzelhető legyen, például gömb alakú és szögletes fúvóhangszereket készítettem. Három, négy és sokszögű hárfákat, összetett hűrendszereket terveztem és állítottam ki az elmúlt évben, természetesen a zene is kidolgozás alatt van ezekre a vizuális rendszerekre. Folyamatosan dolgozom az elektronikus és az akusztikus műfaj-

ban is. Részt vettem „repetitív” zenei produkciókban is, változatlanul érdekelnek az elmúlt idők különleges hangszerei.

— **Valamennyiünk nevében kívánom, ne pártoljon el a siker tőled, vidd keresztül ezeket a ma még meredeknek tűnő zenei elképzeléseidet is!**

Mandel Róbert Kecskeméten a Tavaszai Fesztivál idején március 19-én ad koncertet a Planetáriumban „Utazás” címmel.

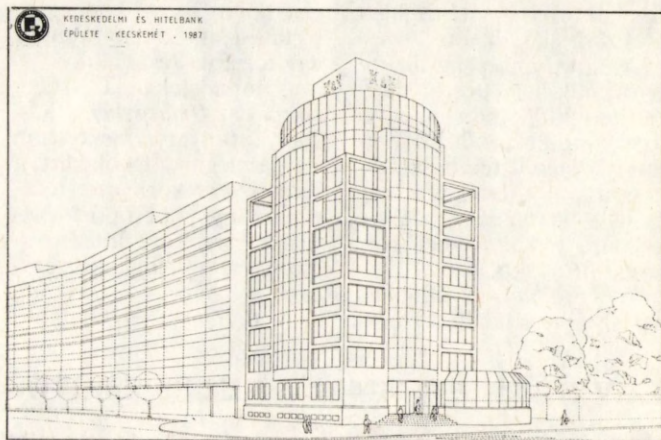
Leskowsky Albert

ILYEN LESZ AZ ÚJ BANKÉPÜLET

Tizennyolc hónap az építésre

Amikor hajdanán a két szalagházat kitalálták és megépítették, senki sem gondolt volna arra, hogy a hatalmas épületkolosszusok kora már nem tart sokáig. A város akkori rendezési terve is — a kor szellemét hűen tükrözve — hasonló méretű lakóházakkal számolt a két szalagház mögötti területen. Azóta ez az elképzelés gyökeresen megváltozott, s maradt belőle a város testébe pengéként ékelődő, többszáz méteres épületcsik, s mellette örök kontrasztként a régi gólyás ház, s az új, de szellemében az előbbivel harmonizáló kis ékszerdoboz: a Szórakaténusz.

Tulajdonképpen a szalagház építése sem fejeződött be véglegesen. A Május 1. tér felőli végfal mint egy állandóan vérző seb hullatta magáról a vakolatot, a csempét, attól függően, hogy a legutóbbi merész vállalkozó éppen milyen „végleges” megoldással kísérletezett. Ezen túl tulajdonképpen a Május 1. tér végő arányai sem alakultak ki, (ezt célozza majd az épülő gar-

zonház, az Alföld Áruház esetleges magastetőssé alakítása, s a lilába játszó végfal eltüntetése is).

Az építészek már régóta érezték a problémát, s úgy találták, leginkább egy toronyszerű épülettaggal lehetne esztétikusan lezárni a hosszú épületfolyamot. Emellett szólt az is, hogy a Szórakaténusz és a Naiv Festők Múzeuma látványa maradjon meg, tehát a tömb lezárása semmiképp ne legyen terjedelmes.

És még egy: a szalagház tövében kialakult egy szépséges kis játszótér, melynek

látványa ugyanúgy a környék része már, mint mondjuk például az Univer ABC a túlsó sarkon. Nos, a sokszor elhangzott igény is teljesen jogos: a játszótér maradjon meg!

A bonyolult feladat megoldására kiírt pályázatot a KÖZTI tervezője, Mányi István elképzelése nyerte. A terv tartalmazza a játszótér megőrzését — eltolását a Szórakaténusz irányába — s a környezet térburkolatának megoldását is. Az elkészült — és igen impozáns — terven persze van még finomítanivaló. A város és az

építtető, a Kereskedelmi és Hitelbank jó együttműködése, megértése folytán a földszinti rész zártságát, merevségét minimális áttervezéssel megoldják.

Mikor lesz a tervekből valóság?

A Kereskedelmi és Hitelbank igazgatójának tájékoztatása szerint a tervek márciusra elkészülnek. Ezek birtokában hirdetnek verseny-

tárgyalást a kivitelezésre, mégpedig igen kemény feltételekkel. Szilárd elhatározásuk, hogy a vállalkozónak 18 hónap alatt be kell fejezni az építkezést, ellenkező esetben hetente fizetendő büntetést helyeznek kilátásba.

S a szép külső mit takar majd? Világszínvonalú bankot. Olyat, amelynek valóban a világ minden részéről csodájára járhatnak: min-

den ügyintéző munkáját segíti a számítógép, mellyel terminálokon keresztül tartják a kapcsolatot, a pénzt is számítógép számolja majd automatikusan, s vonja ki az elhasznált darabokat a forgalomból. Minden egyetlen célt szolgál majd: az üzletfelek gyors, precíz kiszolgálását.

Szombathy Zoltán

A természet lágy ölén

Öszinte diskurzus Kovács Gyulával

— Mindenről őszintén beszélhetünk? — érdeklődöm Kovács Gyulától, a kecskeméti Katona József Színház tagjától.

— Ez csak természetes! Mindenről, ha csak nem intimításokat akarsz megtudni. Lehet, hogy azokra is válaszolnék. Legfeljebb körülmenyesen fogalmaznék.

— Jó, vágjunk a közepébe. Amikor szót ejtettem erről az interjúról, első megjegyzésed az volt: éppen ideje. Miért mondtad?

— No, nem panaszkodhatom, kecskeméti éveim során azért jelent már meg rólam cikk. Az utóbbi két esztendőben viszont legfeljebb csak a szerepeim kapcsán említettek az újságban. Tudom, az új színészeket kell elsősorban bemutatni. Engem pedig már nem kell. Legalábbis remélem, hogy ismernek. Azt azonban megjegyezném, a színész szereti, ha érdeklődnek iránta.

— Azért színész, hogy reflektorfényben álljon, nemcsak a színpadon. Nevezhetjük ezt jó értelemben vett exhibicionizmusnak is?

— Annak is. Extrovertáltak vagyunk, vagyis minden külső benyomásra azonnal

reagálunk. A közönség szeretetére, érdeklődésére szükségünk van. Nektek, újságíróknak is fontos, hogyan vélekedik írásaitokról az olvasó. Nem?

— De. Nálatok hogyan jelez vissza a néző?

— Például felhív telefonon és gratulál. Ilyen egyszerű. Előfordult az is, hogy az utcán összesúgtak mögöttem a gimnazista lányok, „jé, itt megy a Kovács Gyula.” A benzinkutas szintén megismert. A rendszeres színházba járók nyilván minden darabban látnak, tehát automatikusan ismernek. Előadás közben olykor-olykor azt is észreveszem, ha megjegyzéseket tesznek a sorokban ülők. Létezik egy antenna, ami felfogja az apró neszeket.

— És azt tudod-e, milyen kép alakult ki rólad?

— Sejtem. Azoknak tudok hinni igazán, akik telefonálnak. A kendőzetlen vélemény örömet okoz. Szerencsére, rosszakat nemigen mondanak.

— Hány éve vagy Kecskeméten?

— Három Jancsó-évad, és az új „korszakban” a második. Ez öt.

— Ez lehet már sok is. Mi tart itt?

— Fél évtized . . . Nem túl nagy idő ez a pályám során, legfeljebb abban a tekintetben, hogy egy helyben mennyit állomásoztam. A főiskola után két évadot töltöttem a Thália Színházban, négyet a József Attila Színházban, kettőt Nyíregyházán. Onnan szerződtem Kecskemétre. Mivel lehet a színészt a színházhoz kötni? Szerepekkel. És megint csak azt mondhatom, nincs okom panaszra. Jelentős és szép feladatokat kaptam Kecskeméten. Látod, ez is hozzátartozik ahhoz, hogy miért kedvel a közönség. Ha kevésbé fontos szerepeket osztanának rám, talán másképpen alakulna a pályám, az életem. Kettős dolog ez: kötelességemnek érzem, hogy legjobb tudásom, képességem szerint oldjam meg a rám bízottakat és ezek után ne hagyjam faképnél a társulatot, a színházat. A szakítás fájdalmas lenne, minthogy a szerelemben is az.

— Tehát eszed ágában sincs, hogy máshová szerződj. Kíváncsi vagyok arra, hogyan rendezed be az életedet itt, Kecskeméten.

Hallgatás.

— **Nehezet kérdeztem?**

— Öszinteséget fogadtam... Gondolkodom a válaszon, nehogy ellentmondásba keveredjek. A szerelem sem tart a sírig, tehát nem állíthatom egyértelműen, hogy Kecskeméten öregszem meg. A színház megfelelő életkörülményeket terem számunkra, garzonlakást kapunk. Éppen ezért önálló lakásra nem vágyom, az biztos, én nem fogom a tanácsot kérelmekkel ostromolni. Azt szoktam mondani, világpolgár vagyok Hegyeshalomtól Záhonyig. Igazából nem kötelezem el magam sehová, alapvető számomra a függetlenség tudata.

— **Mindenféle kapcsolatban?**

— Igen. Sokszor vezet ez magánéleti konfliktusokhoz. Nagyfokú szabadságvágyam következtében néha-néha elviselhetetlenné válok, nem lehet velem egy fedél alatt élni. Nőtlen vagyok... Ez nem jelent társatlanságot, magányosságot. Szuverenitásomat viszont fogsikorgatva őrzöm.

— **Ez egyben arra enged következtetni, hogy nem tartozol a kedélyes családalapítók közé, hanem a színművészet mellett kötelezted el magad.**

— Jól gondoldod, hobbim a színészet.

— **Soha nem érzed hiányát a boldog családi életnek, amit esetleg a mesterséged szorít ki?**

— Nem, mert ha hiányozna, tettem volna már lépéseket a változtatás érdekében.

— **Fogadalom ez?**

— Nem, nem. Egyszerűen ilyen a természetem, ilyen beállítódású vagyok. Nekem így jó!

— **Mit jelentenek a barátok? Mi jellemző rád: pezsz-**

gős mulatozás, netalán ott-honülő típus vagy?

— Elütök a kívülállóok elképzelt képtől... Nem vagyok mulatozós, bohém, nem vadászom, nincsenek autócsodáim. Sokszor szeretnék elvonulni egy tanyára a barátaimmal. Lehet, hogy meg is teszem.

— **Csak nem?**

— No nem most. Amíg a színészet boldoggá tesz, ezt csinálom. Egyszer pedig csak tudok venni tanyát. Gyűjtögetem a pénzem. Trabantra már tellett. Egy erdőséli tanya, telis-tele állatokkal, tehennel, kutyákkal, kacsákkal... Milyen szép is lenne! Most, hogy erről beszélek, felidőznek gyerekkori emlékeim. Pápa mellett, falun nevelkedtem a nagyapáméknál. Ott rengeteg kitorölhetetlen élményt gyűjtöttem. Talán ezért szegődöm el nyaranta mezőgazdász barátomhoz birkát őrizni.

— **Komolyan?**

— Nem hiszed el? Kuna-dacstól négy kilométerre van a tanya, ahol ezerkét-száz birkára vigyázok. Viszem a kutyámat is, csak egy a baj, hogy nem „ért” a nyáj tereléséhez.

— **És te értesz?**

— Egyre jobban. Kifejezeten jól tesz a fizikai munka, és a pihenés.

— **Utána pedig fogod magad és ismét belépsz a színházba. Könnyen változik át a juhász színésszé?**

— A lehető legkönnyebben. Feltöltődve jövök vissza ősszel, nem felejttem el a természet adta csodákat. Azt, ahogyan a pára úszik a mező fölött s ahogyan a lebukó nap ontja fáradt sugárait.

— **Nagyon lírai vagy!**

— Miért? A természet szépségéről beszélek. Effajta élmények átélése nélkül az emberi szépségekre sem lennék fogékony. Muszáj ilyenmin is filozofálni.

— **Azt tartom, a városban és a tanyán nevelkedők között lehet különbség. Bizonyos, hogy a másfajta érzelmvilág érzékelhető is. Szerinted?**

— Lehet, hogy igazad van. Mégis úgy gondolom, mélyebbre kell ásni. Én például Pesten születtem, ott jártam iskolákba, viszont vidéken nevelkedtem. Akkor miféle érzelmvilággal rendelkezem? Nos? Vendégeimet Kecskeméten két helyre szoktam elvinni: a Szóráka-ténuszba és a Naiv Művé-

szek Múzeumába. A régi játékokat nézegetve alkalom adódik az emlékidézésre, arra, hogy egykoron bennünket is ugyanilyen játékok vettek körül. A naiv alkotások azért izgatnak, mert becsülendő, hogy az egyszerű emberek ecsetet, vésőt vesznek a kezükbe, azon tudat hiányában, hogy ők művészkednének. Ezt ünnepelni kell!

— **Te nem kacérokodsz más műfajokkal?**

— Közvetlen alkotóként nem. Minek kontárkodnék? Mániám a komolyzene. Kezdetben főképpen a szimfonikus műveket kedveltem, most már az operákat is. A muzsika sokat jelent az életemben, ha hangszert nem is veszek a kezembe, noha valaha zongorázni tanultam.

— **Gyula! Elmondanád, hogyan él vidéken a színész? Hazamész Trabantoddal a színészházba, felteszed a lemezjátzóba korongjára egy operát, a tanyára gondolsz és...**

— Te jó Isten! Ezt a képet festettük meg eddig rólam? Másfajta is vagyok: kedves, aranyos, meg amit akarsz. Jelenleg pedig a rendezés foglalkoztat. Lendvay Fe-

renc igazgató úrtól erre is kaptam lehetőséget. Tehát most már éjszakákon át aludni sem tudok, merthogy a Maszlagon gondolkodom. Pedig milyen jó alvó voltam?! Visszatérve a rólam alkotott képre: az életemből az a fontos, amit a színpadon valósítok meg. Ez tartozik a közönségre.

— **A többi tabu.**

— Aki éles szemű, sok mindent észrevesz, sokat megtudhat rólam. Az alakítás során magamat adom, a szerep, a figura saját lelkemből épül. Szemérmetlen módon kitarulkozom, sokat mutatok meg magamból. Éppen ezért a színházon kívül, a boltban, a fodrásznál, a szórakozóhelyen nem vagyok színész. Remélem, nem ragadnak rám színészi allűrök. Így is védem autonómiámat.

— **Melyik darabban sikerült önmagadat adni?**

— Legutóbb a Szarkofágban, legalábbis véleményem szerint. Húzhattam volna kopaszpárókát, de nem, leborotváltattam a fejem. Ezzel sem csaptam be a nézőket.

— **Nincs vész, már nő a hajad...**

— Már egy-két milliméteres.

— **Az utóbbi időben egyre többször tűnsz föl a televízió képernyőjén. Nemcsak egy reklámfilmben, hanem komolyabb műsorokban is.**

— Tudtam, hogy a reklámot szóba hozod. Szorult helyzetben voltam, kellett a pénz. Az ilyesmi szakmán belül kifejezetten káros, csöppet sem biztos, hogy növeli a népszerűséget. Inkább jó szerepekből ismerjék az embert, mint a reklámlámból. Sajnos, nagy dolognak számít, ha a vidéki színészt hívják filmezni. Szerencse kérdése is. Vegyük úgy, nekem az utóbbi időben szerencsém volt.

— **Meddig tart ez az állapot?**

— A Maszlagban játszom itthon, tavasszal forgatjuk az új földesúr című mozifilmet, a nyáron pedig a Margitszigeti Szabadtéri Színpadon Páskándi Géza A költő visszatér című darabjában lépek fel, melynek zenéjét a Kormorán együttes írta. A következő évadban mi lesz? Ezt még nem tudom. Még messze van.

— **A nyár viszont már közeleg. Kellemes pihenést, a tanyán!**

Borzák Tibor

MÉG MEGNÉZHETŐ!

MASZLAG

„Machiavelli Mandragórája nyomán taljából magyarította és az Arno partjáról a Dunához kanyarította: Karinthy Ferenc, Romhányi József, Aldobolyi Nagy György” — olvasható a Maszlag kétrészes zenés komédia főcíme alatt. A darabot február 5-én mutatta be a kecskeméti Katona József Színház és aki még eddig nem látta, a napokban még megnézheti. Szereplők: Turpínszky Béla, Horváth Károly, Vitéz László, Nagy Annamária, Csák Zsuzsa, Sivók Irén, Kovács Gyula (*vele készült e havi interjúnk!*), Zentai Zita, Kürti Péter és Gulyás Zoltán. Díszlet: Zeke Edit, jelmez: Sömen Mária, scenika: Vujovich György, koreográfus: Széky József m.v. Játékmester (rendező): Kovács Gyula.

ÚJ BEMUTATÓ

TACSKÓ

Március első napján mutatja be a kecskeméti Katona József Színház Dario Niccodemi Tacsó című három felvonásos vígjátékát. A darabot Révay József fordította. A történet napjainkban játszódik Rómában. Ízelítőül csak annyit árulunk el, hogy a főszereplő egy kis tacsó, akit észre sem vesznek, aki nem fiú, de nem is igazi lány és kivirágzik, ha szerelmes lesz... Címszerepben: Ambrus Asma, Mario Sacchi: Hollai Kálmán, Giulio Bernini: Vitéz László, Egisto: Gulyás Zoltán, Giglioli: Szalma Sándor, Fausto, az ismeretlen: Csizsár Nándor, Emília Bernini: Réti Erika, Franca: Sándor Erzsébet. Rendező: Hegyi Árpád Jutocsa.

PANASZFAL

A kecskeméti szak-szervezeti tagok az év elején szóvá tettek ugyan helyi jellegű dolgokat is, ám figyelmük — érthetően — az ország helyzetére, a gazdasági nehézségekre irányult. A legnagyobb aggodalommal — derül ki az információs jelentésekből — az árakról szóltak. A gyerekruhák drágulása meglepte az embe-reket, és még jobban tartanak az áprilisban megszűnő árbejelentési köte-lezettség nyomán előálló újabb áremelési hullámtól. Ez annál is inkább vitatéma, mert sokan vélték úgy, hogy január else-je óta a választék csök- kent és romlott az áruel- látás.

A hetényegyházi Abc- ben — tették kifogás tár- gyává a Dutép dolgozói — sorozatban árusítanak romlott élelmiszert (pari- zertől a tejfőlig) és min- den vásárlói panasz süket fülekre talal. Meddig?

Visszaköszöntő téma a katonatelepi buszügy is. Az ott lakók azt pana- szolják, hogy a Ceglédre, Nagykovácsra menő jára- tok nem mindegyike áll meg Katonatelepen, sze- rintük azért, mert a két Volán vállalat nem tudott megegyezni. Ez azonban — mondják — őket nem érdekli, mert addig min- denképpen együtt kell működni, míg a tömeg- közlekedés megnyugtató módon nincs megszerve- ve. Márpedig most — áll az információkban — sok a panasz.

Érkezett visszajelzés a Városi televízió műsorára is: az árpádvárosi fórum- ról készített tudósítás bá- tor hangja sokaknak fel- tűnt és tetszett.

(B)

Kecskeméti kínálat

A technikai és tisztítószer- ke, bármilyen hihetetlen, néha összekapcsolódik. Nyugdíjas ismerősöm előtt kiejtettem a haj- danvolt *Schmoll-paszta* nevét, mire így reagált:

— Ez a cipőpaszta a huszas- harmincas évek között Magyar- országon úgyszólván verhetet- len volt. Egy ügyes reklám mi- att. Az előállító cég ugyanis egy műrepülőre bízta a mulékony, ámde elképesztően hatásos rek- lámot: a világos égboltra „írta” fel világosan kivehetően a piló- ta: S C H M O L L . . . Akinek fogalma sem volt arról, hogy kit vagy mit takar a hét betű, az is megjegyezte!

Most, a század végén, ez a márka, természetesen a múlté. Helyébe igazán sokféle krém, folyadék, spray lépett, a *Quick Polish*-kendőről nem is beszél- ve.

Az illatosító-kendőcskéhez hasonló csomagolású és nagy- ságú kendőt sokan kis tárcában hordják, hogy bármikor áttö- rölhessék vele lábbelijüket. Az elmés kis cipőtisztító-kendőnek két hibája van: használata után alapos kézmosásra van szüksé- ge a használónak; nem pótolja, hanem csak *helyettesíti* a kré- mek bőrápoló funkcióját.

Az újdonságok sorában való- jában elsőként kell szólnom a Jugoszláviából származó „auto- mata” cipőtisztítóról, a *Super- Effektről*. A kézbeillő narancs- sárga flakon csúcsába egy sziva- csot építettek be az ötletes terve- zők. A flakonban levő folyé- kony nedű használatkor átítatja a szivacsot, így közvetlenül a bőrre kenhető ez az újszerű ci- pőkrém. Gyorsan szárad, fénye- sítésre nincs szükség. Természe- tesen fekete, barna, világosbar- na, vörös, vörös-barna és egyéb színekben kapható.

A cipőtisztítást megkönnyí-

tendő hozták forgalomba a kül- földi — NDK-ból származó — *Rauschleder-spray*-t, amivel be kell permetezni a lábbeliket, bőrhalmikat. Ára: 28,40 forint. A hazai változat neve *Niagara*. A tájékoztató szerint velur és nubuk bőrhalmikhoz ajánlják, flakononként 37,80 forintért. Természetesen több színben. Kipróbáltam, bizony nem mű- vel csodát, de kétségtelenül ápolja a bőrhalmi, regenerálja megkopott színt.

(Az egyik áruházban a hasí- tott és velurbőrök ápolására ke- restem a szereket, amikor az idősebb eladónő arról fagga- tott, hogy milyen színű cipőt akarok ily módon tisztítani? Fe- ketét! — válaszoltam. Arra a legjobb a gyertya! világosított fel. A gyertya? — Igen. — felel- te. Gyűjtsa meg és ferdén tartsa a cipőt a láng fölé, hogy a finom korom belepje! Természetesen azonnal kipróbáltam a nyilván régi házi szert. Mondhatom, tö- kéletesen éjféketévé tettem egy fekete velur körömcipőt. Hogy mit értottam a bőr felületének, arra viszont gondolni sem me- rek.)

A hagyományos kerek dobo- zos cipőkrémek sem hiányoz- nak a boltok kínálatából. Most *Csillag* a nevük, 7,60 forintba kerülnek. Lehet kapni tubusos változatot is, *Bagarol* néven, 6,90 forintért, és Eg-Gü-t, 6,20- ért „szilikonos” — felirattal.

Ezekkel hagyományos mó- don kell cipőt tisztítani: A gon- dosan lekefélt — fiúcipőnél: le- mosott — cipőt vékonyan kré- mezni, száradni hagyni, majd fényesíteni.

A cipőtisztításnak ez a leg- munkásabb, ódon változata.

És mégis, az így ápolat cipők a legfényesebbek!

sel-

Rendőrtörténet

Az új, még a szokottnál is mozgalmasabb hongkongi produkció főszereplője a távol-keleti harcművészet legújabb bajnoka: Jackie Chan. A napjainkban játszódó történetben egy különleges kiképzésű rendőrtisztet alakít. Együttal ő a kábítószerkerály, Chee ellen folytatott nyomozás kulcsfőszereplője

is. Neki kell megvédelmezni Chee titkárnőjét, Salinát, aki a vád koronatanúja. A tárgyalás napján Salina azonban rejtélyes módon eltűnik. Chee-t szabadlábra helyezik, Jackie-t pedig fel-függesztik. A kábítószeresek főnöke megölet egy rendőrtisztet, és a gyanút Jackie-re tereli. A rendőrség elfogató-

parancsot ad ki Jackie ellen, akinek most már mindenképpen le kell lepleznie a bűnösöket, hogy ártatlanságát bizonyíthassa.

A gyorsan pergő események akrobatikus fordulatai közepette a nézők többsége azonban valószínűleg észre sem veszi, hogy a főhősnek az igaza vagy az ügyessége győzedelmeskedett.

Bemutató: a Városi moziban március 24-től 30-ig.

Ház a folyónál

A második világháború legelején induló történet a német hátsószámban játszódik, ahol akkoriban még sokan azt hitték, hogy a háborúnak hamarosan vége lesz, és a katonáknak arra is futja idejükből a fronton, hogy szeretteiknek csinos aján-

dékokat, elegáns bundákat hozzanak haza. De az események lassan egészen más képet festenek a valóságról. Ágnes, akinek férje most vonult be, eleinte szintén csak az ajándékokra gondol. Amikor húga férjének halálhírét hozza a hivatalos tá-

virat, és az öngyilkos lesz, ő is kezdi másként látni maga körül a világot. Úgy tűnik azonban, hogy már késő, mert időközben a gazdag hajógyáros fiának szeretője lett. Amikor pedig férje súlyosan rokkantan tér vissza, a szerelmi történet krimibe fordul... A színes NDK filmet Roland Graf rendezte.

Bemutató: az Otthon moziban március 10-től 12-ig.

Kairó bíbor rózsája

Woody Allen, a „kis, lélektani történetek” bravúros mestere saját bevalása szerint e produkciójának sikerére a legbüszkébb. Új filmjének színtere a vászon és a nézőter közötti közös valósága. A sztori egy jól ismert közhely továbbgondolása, ám ebből Woody Allenen kívül aligha valószínű, hogy bárki is zajos fesztiválsikert tudott volna kovácsolni.

A XX. századvégi szentimentális történet főszereplője egy egyszerű, hétköznapi kis pincérenő, aki sivár élete egyetlen szórakozásaként ül be — egyetlen ábrándos

filmre akár többször is — az átlagos külvárosi moziba. Élete egyik legszomorúbbnak indult napján, kilátástalansága mélypontján megtörténik vele a csoda: megszólítja s leszáll hozzá a vászorról a hön csodált, nemeslelkű szívtipró, és szerelmet vall neki. Cecília goromba és részeseges férje helyett örömmel fogadja a férfi udvarlását, amikor feltűnik a sikerét féltő színész is, aki mintha szintén belehabarodnék a mámoros pincérlányba...

Bemutató: az Otthon moziban március 31—április 3-ig.

Az utolsó csillagharcos

Elsősorban a tudományos fantasztkumot kedvelő tizenéveseknek készült Nick Castle fordulatos és látványos produkciója. A kamasz Alex Rogan egy elhagyatott, lepusztult kempingben epekedik szerelme után. Unalmában a Csillagharcos nevű elektromos játékkal mútatja az időt. Egy estén egy sikeres sorozat után különleges rekorddal hívja fel magára az éber csillagközi figyelmét. Elviszik a távoli Rylos bolygóra, s arra kéri, álljon be a csillagharcosok közé. Alex vállalja a feladatot...

Bemutató: a Városi moziban március 10-től 16-ig.

VÁROSI MOZI

Rákóczi út 15. T.: 20-481

- 1—4 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
A BEVERLY HILLS-I ZSARU*
Sz., mb., amerikai krimi
- 5—9 fél 5 és fél 8 órakor
MISS ARIZONA
Sz., kétrészes magyar film
- 10—16 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
AZ UTOLSÓ CSILLAGHARCOS*
Sz., mb., amerikai film
- 17—20 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
REMÉLJÜK, LÁNY LESZ
Sz., mb., olasz—francia film
- 21—23 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
**ÉLNI ÉS MEGHALNI
LOS ANGELESBEN****
Sz., mb., amerikai krimi
- 24—30 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
RENDŐRTÖRTÉNET*
Sz., hongkongi krimi
- 31 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
**KELLEMEK HÜSVÉTI
ÜNNEPEKET***
Sz., mb., francia film

STÚDIÓMOZI

A Városi mozi épületében, este 8 órakor

- 1 **CARAVAGGIO***
Sz., angol film
- 4—5 **ZÖLD SUGÁR***

ÁRPÁD MOZI

Kisfaludy u. 4. T.: 20-905

- 1—2 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
**A SAOLIN TEMPLOM SZENT
KÖNTÖSE**
Sz., kínai—hongkongi kalandfilm
- 3—4 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
HÁRMAN A SLAMASZTIKÁBAN
Sz., mb., amerikai film
- 5—6 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
ARANYESŐ YUCCÁBAN
Sz., mb., olasz film
- 7—9 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
A TUAREG BŐSSZÚJA*
Sz., olasz kalandfilm
- 10—11 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
SZERETEM A DENEVÉREKET**
Sz., lengyel krimi
- 12—13 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
NÓSÚL A KAPITÁNY
Sz., mb., szovjet film
- 14—16 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
A SÁRKÁNY ÚTJA
Sz., hongkongi film
- 17—18 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
ÖLD MEG A SÓGUNT**
Sz., mb., japán kalandfilm
- 19—20 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
MONTREÁLI BANKRABLÁS
Sz., mb., francia krimi
- 21—23 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
BIZTOS HALÁL*
Sz., japán kalandfilm
- 24—27 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
ONIMASA I—II.**
Sz., japán film
- 28—30 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor
KICSORBULT TÖR**
Sz., mb., amerikai krimi
- 31 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órakor

OTTHON MOZI

Széchenyi tér 3. T.: 20-021

- 1—2 de. 10 és fél 6 órakor
FILMMŰZEUM
- 3 de. 10 és fél 6 órakor
ASTERIX TIZENKÉT PRÓBÁJA
Sz., mb., francia rajzfilm
- 5—7 de. 10 és fél 6 órakor
ASTERIX TIZENKÉT PRÓBÁJA
Sz., mb., francia rajzfilm
- 3 fél 8 órakor
EGY MAREKNYI DOLLÁRÉRT*
Sz., olasz western film
- 5—7 fél 8 órakor
EGY MAROKNYI DOLLÁRÉRT*
Sz., olasz western film
- 4 Nincs előadás!
- 8—9 de. 10, fél 6 és fél 8 órakor
ARANYOSKÁM*
Sz., mb., amerikai filmvígjáték
- 10 de. 10, fél 6 és fél 8 órakor
HÁZ A FOLYÓNÁL*
Sz., NDK film
- 12 de. 10, fél 6 és fél 8 órakor
HÁZ A FOLYÓNÁL*
Sz., NDK film
- 11 Nincs előadás!
- 13—14 de. 10, fél 6 és fél 8 órakor
HÓTREÁL
Sz., magyar film
- 15—16 de. 10, fél 6 és fél 8 órakor
FILMMŰZEUM
- 17 de. 10 és fél 6 órakor
A DZSUNGEL KÖNYVE
Sz., mb., amerikai rajzfilm
- 19—20 de. 10 és fél 6 órakor
A DZSUNGEL KÖNYVE
Sz., mb., amerikai rajzfilm
- 17 fél 8 órakor
Y NŐ VAGY KETTŐ

- 11—12 **KESELYŰKET NEM TEMETNEK NAPONTA***
Sz., kolumbiai film
- 18—19 **ÁLDOZATHOZATAL***
Sz., svéd film
- 21—22 **AZ IBAFAI KOVBOJ**
Magyar film

Cipzár

**JAVÍTÁSA.
BEVARRÁSA
ruhákba
hálósákba
sátorba**

**patent és farmergomb
beütése**

**fém- és műanyag cipzárak
ÁRUSÍTÁSA**

**NAGY MIKLÓS
KECSKEMÉT,
Akadémia krt.
12. sz.
nyitva:
17—19
óraig**

MESEMOZI

A Városi mozi épületében. Előadások kezdete: háromnegyed 6 órakor, szombaton és vasárnap fél 4 órakor is.

- 4—6 **A TÖRÖK ÉS A TEHENEK**
- 11—13 **KUTYASÉTÁLTATÁS**
- 18—20 **A FARKAS ÉS A KISGIDÁK**
- 25—27 **BALANEL ÉS A VADKACSA**

VANNAK NEHÉZ PILLANATOK.

**ÁLLAMI BIZTOSÍTÓ
1. számú fiók
Kecskemét,
Villám István
utca 2.
Telefon: 21-566**

GABRIEL

**CASCO AZ ÖN IGÉNYEI SZERINT.
ÁLLAMI BIZTOSÍTÓ**

Jelmagyarázat:

- * 14 éven aluliaknak nem ajánlott!
- ** Csak 16 éven felülieknek!
- *** Csak 18 éven felülieknek!
- Sz.: Színes
- Mb.: Magyarul beszélő

- 19—20 de. 8 órakor
EGY NŐ VAGY KETTŐ
Sz., mb., francia filmvígjáték
- 18 Nincs előadás!
- 21—23 de. 10, fél 6 és fél 8 órakor
AZ ÜLDÖZÖTT ÉS A VAK*
Sz., francia film
- 24 de. 10, fél 6 és fél 8 órakor
TÚL NAGY RIZIKÓ*
Sz., mb., amerikai kalandfilm
- 26 de. 10, fél 6 és fél 8 órakor
TÚL NAGY RIZIKÓ*
Sz., mb., amerikai kalandfilm
- 25 Nincs előadás!
- 27—28 de. 10, fél 6 és fél 8 órakor
BALFACÁN
Sz., mb., francia filmvígjáték
- 29—30 de. 10, fél 6 és fél 8 órakor
FILMMŰZEUM
- 31 de. 10, fél 6 és fél 8 órakor
KAIRÓ BÍBOR RÓZSAJA*
Sz., mb., amerikai filmvígjáték

ERDEI FERENC MŰVELŐDÉSI KÖZPONT

- 1-én, kedden 15 órákor**
Gyermekruha-cserebere és -vásár
 19.30 órákor
Hogyan teremtünk emberi kapcsolatokat?
 Előadó: Kötörő Emese
 (Az Anonymus-klub rendezvénye)
- 3-án, csütörtökön 19 órákor**
Blüett — történelmi kabaré 2 részben
 Szereplők: Balogh Erika, Götz Anna, Hernádi Judit, Kern András, Mikó István, Rajhona Ádám
 Rendező: Valló Péter
 A Dunaújvárosi Bemutatószínpad és a Budapesti Játékszín előadása
 Belépő: 100 Ft
- 4-én, pénteken 20—01 óráig**
Éjszakai díszkó
 Zene: Enyedi
 Belépő: 50 Ft
- 5-én, szombaton 20—04 óráig**
Fabulon—Sigma bál
 Vacsora, divatbemutató, tombola, zene, tánc
 Zenekar: Mini Golf
 Disc-jockey: Nagy Norbert
 Belépő: 300 Ft
- 6-án, vasárnap 18—22 óráig**
„Te meg én” társkeresők klubja
 Belépő: 40 Ft (klubtagoknak 30 Ft)
- 8-án, kedden 17 és 20 órákor**
Dolly Roll koncert
 Belépő:
- 10-én, csütörtökön 18 órákor**
Irodalomtudományi szabadegyetem
 Sütő András és Kányádi Sándor
 Előadó: dr. Ilia Mihály docens (JATE)
 Bérletes, belépő: 20 Ft
 20 órákor
Gyűlölet, hogy imádlak!
 Sunyovszky Szilvia és Szilágyi Tibor estje
 Pódiumbérlet, belépő: 70 Ft
- 12-én, szombaton 9—15 óráig**
Kertészekedő napja
 Vetőmag- és facsemtevésár, kisgép- és eszközbemutató
 Szaktanácsadás, könyvadás
- 13-án, vasárnap 10—18 óráig**
 a szurgói Diák színjátszó találkozó területi válogatója és minősítője
- 14-én, hétfőn 20 órákor**
Sógorock együttes koncertje
 Belépő: 120 Ft
- 15-én, kedden 10—22 óráig**
Ünnepeljetekek nálunk!
 Diákoké a ház
- 16-án, szerdán 18 órákor**
Collégium Artium
 A korai középkor
 Előadó: dr. Szűcs Jenő
 Bérletes, belépő: 30 Ft
- 17-én, csütörtökön 10.30 órától**
Kő Pál szobrászművész, B. Mikli Ferenc festőművész kiállítása
 és japán kerámiakiállítás
 Látogatható: márc. 27-éig
 18 órákor
Földrajzi körutazás
 Kína
 Előadó: Szabó Ödön
 Belépő: 20 Ft
- 18-án, pénteken 20—01 óráig**
Éjszakai díszkó
 Zene: Enyedi
 Belépő: 50 Ft
- 19-én, szombaton 10 órától és 14 órától**
Szövetkezeti néptáncosok országos minősítője
- 20-án, vasárnap 10 órától és 14 órától**
Szövetkezeti néptáncosok országos minősítője
 19 órákor
Concentus Hungaricus hangversenye
 Belépő: 100 Ft (diákjegy: 50 Ft)
- 21-én, hétfőn 17 és 20 órákor**
a Neoton Familia koncertje

- 17.30 órákor**
Szociológiai szabadegyetem
 Politikai rendszer és reform
 Előadó: Pokol Béla
 Bérletes, belépő: 20 Ft
- 22-én, kedden 15 órákor**
Kertbarátkör
 Saját termésű borok versenye
 18 órától
Batyusbál
 15 órákor
Kismamák klubja
 Kora gyermekkori beszédhibák
 Előadó: Mongyi Kornélia logopédus
 19.30 órákor
Az intelligencia
 Mit jelent az IQ?
 Előadó: Kötörő Emese
 (Az Anonymus-klub rendezvénye)
- 23-án, szerdán 18 órákor**
Magyarország közelet
 Előadó: Józsa Sándor
 (Az Ásványgyűjtők köre rendezvénye)
- 25-én, pénteken 19 órákor**
a Brémai Szimfonikus Zenekar hangversenye
 Műsoron Carl A. Neilsen, Csajkovszkij és Dvorak művei
 Belépő: 60 Ft (diákjegy: 30 Ft)
- 26-án, szombaton 19 órákor**
a Norvég Rádió Fiúkorúsának hangversenye
 Belépő: 100 Ft (diákjegy: 50 Ft)
- 27-én, vasárnap 19 órákor**
Kocsis Zoltán hangversenye
 Belépő: 120 Ft (diákjegy: 80 Ft)
- 29-én, kedden 10 és 14 órákor**
Legyen kedved mindig dalolni!
 A Hókuszpókusz együttes előadása
 Miki és Donald-bérlet, belépő: 35 Ft
 15 órákor
 a BASF cég videofilm-bemutatója
- 31-én, csütörtökön 17 órákor**
Diabetes klub
 Diéta, inzulin és a „megváltó” tabletta
 Előadó: dr. Borda Ferenc
 17 órákor
Gubcsi Attila festőművész kiállítása
 Látogatható: ápr. 24-éig.
- ÜNNEPELJETEK NÁLUNK!**
 Diákoké a ház március 15-én 10—22 óráig
 10 órától **zászlófestés, kokárdakészítés, szalagfonás** óvodásoknak, kisiskolásoknak
 a szakmunkásképzők, középiskolások ez alkalomra összeállított **műsorainak bemutatása**
- 13 órától a megyei honismereti szakkörök **vetélkedője** a „Ki mit tud?” megyei válogatója — **pop-rock** kategória
- 15 órákor részvétel a városi koszorúzási ünnepségen
- 18—22 óráig „Enekelt versek”
Sébő Ferenc és Sebestyén Márta élő lemezbemutatója
Táncház
 Közreműködik a Hegedűs együttes és a Kecskeméti Tánc-együttes
 Belépő: 20 Ft
- Napközben folyamatosan videofilm-vetítés:
A köztív ember fia
Föltámadott a tenger
Itt élnek, halnod kell
’84 magyar jakobinusai
 Szeretettel várunk minden érdeklődőt!

Fatima-jubileum

Ötéves a Fatima. Az együttes tagjai ez alkalomból jubileumi koncertre készülnek. Március 7-én szórakoztatják az érdeklődőket a Szalvai Mihály Úttörő- és Ifjúsági Házban, ahol az új tagok mellett az alapítók is fellépnek. A koncerten elhangzanak természetesen a régi sikerszámok, de a legújabb szerzemények sem maradnak ki a programból. A jubileumi műsor meglepetése lesz, hogy meghívják a hazai popélet egyik reprezentását is...

A KÉPCSARNOKBAN

Március 30-ától április 6-áig Balogh Ervin festőművész kiállítása. (Petőfi Sándor utca 4.)

SZALVAY MIHÁLY ÚTTÖRŐ- ÉS IFJÚSÁGI OTTHON

- 1-én, kedden 14.30 óra
Gyermekvezetők klubja
- 3-án, csütörtökön 18.00 óra
Hatórai teaklub — színházlátogatás
17.00 óra
Irodalomtudományi Szabadegyetem
A versnormák matematikája
Előadó: Dr. Szigeti Csaba
- 8-án, kedden 17.00 óra
Középiskolás ifialapképző
- 9-én, szerdán 17.00 óra
Ifiklub
- 11-én, pénteken 14.00 óra
Fortélyos mester királysága — mesejáték 3. rész
16.30 óra
8. osztályos ifialapképző
17.00 óra
„Athén—Szül” Olimpiai kör 1932; Los Angeles—1936; Berlin
- 12-én, szombaton 17.00 óra
Városi Sportcsarnok — Diákpárbaj
a Gáspár András 607. sz. Szakmunkásképző és Szakközépiskola és az Egészségügyi Szakközépiskola és Szakiskola diákjai között.
- 13-án, vasárnap 14.00 óra
Jelmzfarsang
- 14-én, hétfőn 15.00 óra
Március 15-ei játszóház
- 15-én, kedden 13.00 óra
Emlékezés 1949. március 15-re
(játsház, daltanulás, tábortűz, táncház)
- 16-án, szerdán 15.00 óra
Március 15-ei játszóház
- 17-én, csütörtökön 17.00 óra
Irodalomtudományi Szabadegyetem
Egy motívum története a mitológiától napjaink lirájáig. Előadó: Dr. Szigeti Csaba
18.00 óra
Hatórai teaklub
Irodalmi-zenei összeállítás március 15-e alkalmából
- 17—27-ig Tavaszi fesztivál
Gyermek- és Ifjúsági sakkverseny
- 18-án, pénteken 19.00 óra
Bohém Ragtime Band koncert
- 19-én, szombaton 10.00—13.00 óra
„Nyitott zománcműhely”
- 19—20-án, szombaton, vasárnap
III. Országos Játékkonferencia
- 20-án, vasárnap 10.00—13.00 óra
„Nyitott kerámiaműhely
Jazz-otthon
Albatros (Székesfehérvár) koncert
- 21-én, hétfőn 18.00 óra
Francia társalgási kör
- 22-én, kedden 14.30 óra
Gyermekvezetők klubja
- 23-án, szerdán 15.30 óra
Bagolyvár — Vendég: Bogáti Péter
17.00 óra
Ifiklub
- 24-én, csütörtökön 19.00 óra
Kaláka koncert felnőtteknek
- 25-én, pénteken 16.00 óra
„Otthon buli” általános iskolások részére
14.00 óra
Fortélyos mester királysága — mesejáték 4. rész
16.30 óra
8. oszt. ifialapképző
17.00 óra
„Athén—Szül” Olimpiai kör 1949; London — 1952; Helsinki
- 26-án, szombaton 10.00—13.00 óra
Nyitott zománcműhely
- 27-én, vasárnap 10.00—13.00 óra
Nyitott kerámiaműhely
- 31-én, csütörtökön 17.00 óra
Irodalomtudományi Szabadegyetem
Erotikus-e a magyar költészet?
18.00 óra
Hatórai teaklub
A keleti kultúrák továbbélése

Március 2-től szerdánként 14.30 órától „Suli mozi” indul az Otthon moziban az Úttörő- és Ifjúsági Otthon szervezésében. A filmek az általános iskola kötelező olvasmányainak feldolgozásai.

Kiállítások

- Március 7. Csatainé Hollósy Katalin, Holtság Károly, Szloszjár Ferenc tűzománcai
- Március 17—27. Tavaszi Fesztivál: Számítógépes játékkiallítás és pályázat, Országos karikatúra pályázat és kiállítás
- Március 19-étől Györgydeák György grafikái, plasztikái

BUDAPEST TOURIST

Gyönyörű a Kárpátalja tavasszal! Utazzon velünk Ungvárra és a Verecke-hágóhoz. 3 nap, teljes ellátás, első osztályú szállodai elhelyezés. Utazhat egyenleg személygépkocsival vagy autóbusszal Kecskemétre! Időpontokról részletes információ irrodánkban vagy a 23-444-es telefonszámon, naponta 18 óráig.

Egyéni vagy társas utazásaihoz rövid idő alatt megszerezze a szükséges vizumokat és tájékoztatást adunk.

MALÉV-jegy-értékesítés, helyfoglalás, információ.

Programfüzeteinkben, külföldi-belföldi, Neckermann, részletes tájékoztatást kaphat ajánlatainkból, szinte a világ minden részére induló útjainkról. (Görög, olasz, jugoszláv, spanyol tengerpart, egzotikus tájak). Utazásaihoz készséggel foglalkunk szobát egész Európa területén és hazánkban is, belföldi üdüléseket ajánlunk nászutasoknak és nyugdíjasoknak kedvező áron.

Várjuk érdeklődésüket irrodánkban: Kecske-mét, Hornyik J. krt. 11.

Ausztriába havonta indulnak útjaink, erről és minden másról a 23-444-es telefonon adunk felvilágosítást.

PUSZTATOUIST

Kirándulás Isztambulba!

Időpont: április 5—11, április 23—30. Irányár: 11 800 Ft, költőpénz: 5600 Ft.

A Kecskeméti Tavaszi Napok rendezvényeire irrodánk jegyeket tud biztosítani.

Fordítás, tolmácsolás, magyar és idegen nyelvű idegenvezetés, belföldi szállás, fizetővendég-szobák, koncert- és színházjegyek beszerzésében irrodánk az ügyfelei rendelkezésére áll. Csoportok részére belföldi és külföldi túrák szervezése. A jégkorcsolya VB-gála műsorára autóbusszos utat szervezünk.

MAGYAR NÉPHADSEREG HELYŐRSÉGI MŰVELŐDÉSI KÖZPONT

Március 4-én

Dorottya-bál (Nyugdíjas klub rendezésében)

Március 8-án

Megemlékezés a Nemzetközi Nőnap alkalmából

Március 12-én 18.00 óra

Nónapi bál a Városi Tanács dolgozói részére

Március 14-én 18.00 óra

MÁS Ifjúsági Klub rendezvénye (csak a klub tagjai részére)

Március 15-én 14.30 óra

A nyolcvan huszár
Videofilmvetítés az 1848—49-es forradalom és szabadságharc évfordulója alkalmából (nyílt nap)

Március 21-én 16.00 óra

Ünnepi megemlékezés a Magyar Tanácsköztársaság kikiáltásának évfordulója alkalmából.

A 39-es dandár című film vetítése a nyugdíjas klubban

Március 30-án 15.00 óra

Közművelődési délután
Vendégünk: Lőte Attila Jászai-díjas

Március 17—27

Katonai plakáttörténeti kiállítás a Kecskeméti Tavaszi Napok alkalmából

Március 17—27

Giczey János soproni festőművész kiállítása a Kecskeméti Tavaszi Napok rendezvénye

KECSKEMÉTI KATONA JÓZSEF SZÍNHÁZ

A színház épületében

OTHELLO: 1-én 15 ó (Vörösmarty), 2-án 17 ó (Kabos), 3-án 19 ó (Apáczai Csere), 10-én 19 ó (Nagy L.), 11-én 19 ó (Bessenyei), 15-én 19 ó (Páger), 16-án 19 ó (Latabár), 19-én 15 ó (Honthy), 20-án 15 ó (Gombaszögi), 22-én 19 ó (Dajka), 23-án 19 ó (Kiss Manyi), 24-én 19 ó (Salamon), 25-én 19 ó (Ódry), 29-én 15 ó (Németh L.), 30-án 15 ó (Bajor)

BÁL A SAVOYBAN: 4-én 19 ó (Ódry), 6-án 15 ó (Gombaszögi), 6-án 19 ó (Jászai), 8-án 19 ó (bsz), 9-én 19 ó (bsz), 13-án 15 ó (Vizváry), 13-án 19 ó (Gózon), 17-én 19 ó (Salamon), 19-én 19.30 ó (bsz), 20-án 19.30 ó (bsz), 26-án 15 ó (Honthy), 26-án 19 ó (bsz), 27-én 15 ó (bsz), 27-én 19 ó (bsz).

A Kelemen László Kamaraszínházban:

TACSKÓ: 1-én 19 ó (Kelemen), 2-án 19 ó (Latinovits), 3-án 19 ó (Juhász Gy.), 15-én 19 ó (József A.), 19-én 19 ó (Jacobi), 22-én 19 ó (Móricz Zs.), 26-án 19 ó (Lehár), 29-én 19 ó (bsz), 30-án 19 ó (Óze L.).

MASZLAG: 10-én 19 ó (Karinthy + Kölcsey), 11-én 19 ó (Móra), 12-én 19 ó (Jacobi + Kacsóh + Bródy), 16-án 19 ó (Juhász Gy.), 23-án 19 ó (Óze + Latinovits), 25-én 19 ó (Kodály + Arany).

20-án 19 ó: Kalandozások Ihajcsuhajdiában (Ciróka-tagozat), 21-én 17 ó: Robi, Bori és a Csikihegy (Rambaff Theater, NSZK gyermekszínház előadása, km: Levente Péter), 24-én 19 ó: Szentivánéji álmom (MIME Londoni Pantomim előadása).

PLANETÁRIUM

Willy Fogg helyett: 90 perc alatt a Föld körül: Képzletbeli űrutazás, űrfelvételek alapján ismerkedés saját bolygónk szépségével, érdekességeivel. 2-án 15 órakor.

Ember a Marsra? Az ezredforduló utáni évtizedekben űrhajók szállnak le majd a Marsra. Erre már ma készülnek az űrutatási szakemberek. 7-én 17, 9-én 15 és 13-án 10 órakor.

Utazás a Naprendszerben: Zenés történeti áttekintés arról, hogyan ismerte fel az ember szűkebb kozmikus környezetét, a Naprendszert. 14-én 18 és 16-án 16 órakor.

A csillagok világa: A csillagok születését, életét és halálát, fejlődésük törvényszerűségeit bemutató műsor. 21-én 9, 23-án 15 órakor.

Hullócsillagok: A hónap vége felé a Hydra csillagkép irányából sok meteor esik a Földre. Altalában mákszemnyi köll. fémdarabkák, de fénysékek, mint a csillagok. 27-én 15 órakor.

A galaxisok világa: Az ember tágabb környezetéről, a Tejútrendszerrel és a hozzá hasonló galaxisokról, fejlődésükről és az űrosobrásról szól. 28-án 17, 30-án 15 órakor.

„Föld és ég” Világjáró klub: Barangolóok a Déli-Kárpátokban (előadó: Szabó Ödön). — Alakuló összejövetel 15-én 18 óra.

Költők és csillagok: Zenés irodalmi összeállítás. (Készítették a Bányai Júlia Gimnázium tanárai és diákjai. — Tavasz Fesztivál. 18-án 17 óra.

Zenes kalandozások égen-földön. Színes diavetítéses zenei bemutató. (Vendégek: Mandel Róbert tekerőlantművész és Leskowsky Albert) — Tavasz Fesztivál. 19-én 17 óra.

Korok, művészek, tudósok: Zenés művészettörténeti összeállítás. (Készítették a Kodály Iskola tanárai és diákjai.) — Tavasz Fesztivál. 20-án 17 óra.

Az ember és a csillagok: Zenés diaporáma-vetítéses műsor. — Tavasz Fesztivál. 25-én 17 óra.

Lézer és holográfia: Igazi lézert és hologramot is láthatnak a Tavasz Fesztivál planetárium programjának résztvevői 26-án 17 órakor.

MIT, HOL, MIKOR?

Katona József Múzeum (Bethlen krt. 1. T.: 21-281)

Őstörténetünk, népvándorláskori fejedelmek és középkori leleteink a Duna—Tisza közén címmel nyílik az új régészeti kiállítás a Kecskeméti Tavasz Napok idején

Nyitva: hétfő kivételével naponta: 10—18 óráig

Kecskeméti Galéria (Cifrapalota, Rákóczi út 1. T.: 21-776)

Újjárendezett állandó kiállítás március 17-étől

Nyitva: hétfő kivételével naponta: 10—18 óráig

TIT Szabadegyetem sorozat újabb előadása március 10-én, 16 órakor kezdődik: **IVÁNYI GRÜNVALD BÉLA** (Somogyosom 1867—Budapest 1940) festőművész. Előadó: dr. Telepy Katalin

Magyar Naív Művészek Múzeuma (Gáspár A. u. 11. T.: 24-767)

A képzőművészet vadvirágai — állandó kiállítás —

Szluka Jánosné festő, Újfalvi Antal szoborfaragó kiállítása március 5-étől.

Nyitva: hétfő kivételével naponta 10—18 óráig

SZÓRAKATÉNU SZ Játékmúzeum (Gáspár A. u. 11. T.: 20-332)

A múzeum új kiállítás rendezése miatt zárva tart.

Orvos- és Gyógyszerészettörténeti Múzeum (Kölcsey u. 3. T.: 29-964)

Két évszázad orvos- és gyógyszerészettörténeti emlékei Bács-Kiskun megyében

Nyitva: hétfő kivételével naponta: 10—18 óráig

Katona József-emlékház (Katona J. u. 5.)

Átalakítás miatt zárva!

„Bozsó-gyűjtemény” (Klapka u. 34. T.: 24-625)

Nyitva: péntek, szombat, vasárnap: 10—18 óráig

Újkori Történeti Múzeum (Bánk bán u. 9. T.: 26-713)

Március 31-éig zárva tart!

Kecskeméti Református Egyházközség Könyvtára (Szabadság tér 7.)

Nyitva: keddtől péntekig: 9—16 óráig

Duna Melléki Református Egyházkerület Egyházművészeti Múzeuma

(Szabadság tér 7. Villám István utcai bejárat)

Nyitva: hétfő kivételével naponta: 10—18 óráig

A Magyar Népi Iparművészet Múzeuma (Serfőző u. 19/A. T.: 27-203)

Állandó kiállítás

Nyitva: hétfő és kedd kivételével naponta: 10—18 óráig

Leskowsky Albert hangszergyűjteménye (Jókai tér 2.)

Nyitva: péntek, szombat: 9—17 óráig

MTA Földregészvizsgáló Múzeuma (Jókai tér 2.)

Nyitva: péntek, szombat: 9—17 óráig

**SZAKSZERVEZETEK
„TÁNCSCS MIHÁLY”
MŰVELŐDÉSI KÖZPONTJA**

Március 17—27.

Kecskeméti Tavasz Napok
Kalocsa népművészete c. kiállítás az SZMT székházban
Régi zene hangszerei c. kiállítás a Szakszervezetek Táncsics Mihály Művelődési Központjában

Március 1-én, 17 órakor

Farsangi klasszikus- és jazzballett bemutató

Március 12-én, 19 órakor

„Esthajnal” diszkó-show

Március 17-én, 15.30 órakor

Munkásakadémia felnőtt sorozat

17.30 órakor

Munkásakadémia szakmunkástanuló klub

Kék bolygónk a mindenségben

— látogatás a Planetáriumban

— Ea.: Kovács Zoltán

Március 18-án, 19 órakor

Kecskeméti Tavasz Napok

Régi Zene együttes hangverse nye

Március 26-án, 19 órakor

„Esthajnal” diszkó-show

SZÓRAKATÉNU SZ

5-én, szombaton

10—12 óráig: Leányünnep—
Babaünnep

14.30—17-ig: JAPÁN-NAP

6-án, vasárnap

10—12 óráig: Bábuk és babák
készítése

12-én, szombaton

10—12 óráig: Gyöngyfűzés-
gyöngyszövés

14.30—17-ig: Aprók tánca

13-án, vasárnap

10—12 óráig: Hangszerkészítés

19-én, szombaton

10—12 óráig: Batikolás

14.30—17-ig: Nemezelés

20-án, vasárnap

10—12 óráig: Mozaikjátékok
készítése

26-án, szombaton

10—12 óráig: Egyszerű szövés,
fonás

10—12 óráig: Agyagozás

14.30—17-ig: Aprók tánca

27-én, vasárnap

10—12 óráig: Sárkányépítés

A foglalkozások díja hat éves kortól és szervezett óvodás csoportok részére: 15 Ft. Bérlet is váltható, melynek ára egy évre: 120 Ft.

KECSKEMÉTI SZEMLE. A Kecskeméti Városi Tanács havonta megjelenő lapja. Felelős szerkesztő: Ballai József. Kiadja: a Bács-Kiskun Megyei Lapkiadó Vállalat. Felelős kiadó: Preiszinger András igazgató. Készült a Petőfi Nyomdában, Kecskemét, Külső-Szegedi út 6. 6001. Felelős vezető: Birkás Béla vezérigazgató. HU ISSN 0236-5510. A nyomdai megrendelés száma: 820119. A szerkesztőség címe: 6000 Kecskemét, Kossuth tér 1. Telefon: 22-877. A lap ára példányonként 12 forint, egy évre 144 forint.

88. 820119 Petőfi Nyomda, Kecskemét

LENGYEL KOSARASOK A KECSKEMÉTI PALÁNK ALATT

Stankiewicz és Pyszniak

Messiásként várták őket a KSC-hez. A csapat sorra szenvedte el a vereségeket a bajnokságban, egyre távolabbinak tűnt a start előtti cél, az NB I kosárvetélkedőjében az elit mezőnybe kerülés. Aztán amikor létrejött a két lengyel sportoló leigazolása, az országos szövetség sokak számára érthetetlen döntést hozott: az „idegenlégiósok” hat héten át csak edzhettek a magyar csapatoknál, tétmérkőzésen viszont nem vehettek részt. Puff neki! Ez a határozat mesterségesen befolyásolhatja a bajnokság végkimenetelét is. Azért végre-valahára pályára létehetett Ryszard Stankiewicz és Zbigniew Pyszniak a KSC férfi kosárcsapatában. A fiúk eleinte idegenül mozogtak a magyar palánk alatt, aztán mind jobban belelendültek, az őszi hajrában már a kék-fehérek legeredményesebb pontszerzői voltak. A közönség megkedvelte őket, a szurkolók lelkesen tapsoltak egy-egy parádés megoldásuk után.

A két lengyel fiúval nem volt könnyű összehozni a beszélgetést, nem sokan értik a nyelvüket városunkban. Szarvas Géza vállalta a tolmácsolást, s egy nappal a nagy érdeklődéssel várt Szolnoki Olajbányással vívott rangadó előtt ütötük nyélbe az interjút. Először arra kértem őket, néhány szóban mutakozzanak be a kecskemé-

ti kosárlabdát szerető kecskeméti népes táborának.

Stankiewicz (31 éves, reggel 200, este 198 cm magasnak méri magát): A gliwicei egyetemi csapatban kezdtem játszani, amikor a technikumban befejeztem a tanulmányaimat a bytomi HKS Stal Bobrek gárdájához igazoltam. Ekkor még a harmadik vonalban sze-

repezt az együttes, de öt év alatt az élvonalba kerültünk. A szerződésemet tavaly lejárt, ajánlatot kaptam Kecskemétről, s a KSC-hez igazoltam.

Pyszniak (29 éves, 193 cm-ben állandósította magát): A Shoinia Gdansk-nál kezdtem, majd Lublinba igazoltam át. A Start együttesével kétszer végeztünk a lengyel első osztály harma-

Rezák edző a két idegenlégiósna elmagyarázza a taktikát.

dik helyén. Két esztendőtt együtt játszhattam egy fantasztikus amerikai kosárlabdázóval. A közönség extázisban nézte végig a játékát, az edzésekre is többszázán jártak el abban az időben. Ken Washington csupán 175 cm magas, de igazi virtuóz, jelenleg Svédországban kosarazik. A Stal Bobrok együtteséhez 1979-ben kerültem, s egy évvel később jutottunk föl az élvonalba. A válogatottal többször együtt készültem, a játékomra azonban csak a juniorok és az ifjúságiak között került sor.

— **Miként kerültek kapcsolatba a KSC-vel?**

Stankiewicz: Ha jól tudom a csehszlovák Zilina edzője ajánlott bennünket Rezák László figyelmébe. A kecskeméti és a bytomiak is jó sportkapcsolatot tartanak a zsolnaiakkal, s általuk jutott híre annak, hogy mi szeretnénk Magyarországon kosárlabdázni.

Pyszniak: Később egy kaposvári tornán megnézték bennünket a kecskemétiak, Rezáknak tetszett a játékunk. Megkezdődtek a hivatalos tárgyalások, s mint az eredmény is mutatja, meg egyeztünk a KSC-vel.

— **Gondolom anyagi megfontolások alapján határozták el, hogy hazánkban folytatják. Mennyit keres egy kosár-**

labdázó Lengyelországban?

Stankiewicz: Ez a szerződéstől függ, de azt hiszem az 50—60 ezer zloty körül mozoghat az összeg.

— **Profik vagy amatőrök a lengyel kosarasok?**

Stankiewicz: Gyakorlatilag profik. A klubtól kapják a fizetést, csak sportolnak, dolgozniuk nem kell. Az aktív kosárlabdázás befejezése után az egyesület segíti álláshoz jutni őket.

— **Mennyit kapnak most, „magyar profiként” Kecskeméten?**

Pyszniak: Ezt még egyetlen lengyel kosaras sem mondta el, nem szeretnénk ha ebből konfliktus származna.

— **Azt mondják, 18 ezret kapnak havonta.**

Stankiewicz: Maradjunk annyiban, hogy számunkra kedvező összeget. Családostul vagyunk Kecskeméten, gyerekek-

A Pyszniak család.

Stankiewicz a Szolnoki Olajbányász elleni meccsen.

kel, a feleségeink természetesen nem dolgozhatnak, hiszen nem ismerik a nyelvet. Tulajdonképpen egy keresetből él a család.

— **Az biztos, hogy többet vágnak zsebre, mint csapattársaik. Nincs ebből ellentét?**

Pyszniak: Nem tapasztaltunk ilyesmit. Sőt, sokkal könnyebb volt a beilleszkedés, mint vártuk. Kellemesen csalódtunk a kecskeméti kosarasok-

ban, szeretettel fogadtak, nagyon jó a légkör a csapatban.

Stankiewicz: Vannak barátaink is, a mérkőzések után nem széled szét a gárda, hanem együtt marad, közösen megiszunk egy pohár sört, vagy üdítőt.

— **Hogy értik meg egymást a magyar kosarasokkal, az edzőkkel?**

Pyszniak: Bizony eleinte nagyon hiányzott egy

tolmács, ahogy hallottam, más együtteseknél mindenhol volt. A sráccokkal oroszul próbáltunk szót érteni, aztán persze mutogatunk, hadonászunk. Szikora edző kifejezetten jól beszélt oroszul, néhány szót lengyelül is megért.

Stankiewicz: Már az első napokban összeállítottunk egy maszek szótárt, talán húsz olyan kifejezést tanultunk meg magyarul, amelyek meccs közben, az edzéseken a leggyakrabban előfordulnak. Ezek most már, fél év után fejből is mennek. No és szorgalmasan tanulgatjuk a nyelvet, csak a tanár hiányzik. Azért szerintem szépen haladunk.

— **Amikor a KSC-hez kerültek, a helyi vezetők ismertették-e, hogy mit várnak cserébe önöktől?**

Pyszniak: A cél az élvonalban a legjobb tíz együttes közé kerülés.

Stankiewicz: Két esztendőre szerződöttünk Kecskemétre. Ha már az első mérkőzéseken is játszhattunk volna, akkor most elérhető közelségben lenne a felkerülés. Még így sincs veszve semmi sem.

— **Akkor maradunk annyiban, hogy legközelebb a feljutás kiharcolásakor készíték interjút, de akkor már magyarul. Jó?**

Stankiewicz: Nagyon remélem, hogy nem kell addig várni a feljutásra, amíg mi megtanulunk magyarul...

Rajtmár István

A KECSKEMÉTI ISKOLÁK TÖRTÉNETÉBŐL

A református kollégium

A protestáns iskolák jelentősége

Az iskoláztatás kezdeteitől századokon át jól érzékelhető különbségek voltak a katolikus és a protestáns iskolák között. A protestáns intézményeket demokratikus szervezet, kollégiumi diákönkormányzat, a felvilágosodás eszméinek gyors térhódítása jellemezte. Jelentős volt a magyar nyelvű színjátszás és az önképzőkörök tevékenysége. Politikai tekintetben mindig a nemzeti függetlenségi harcok oldalán álltak. A török hódoltság utáni vallásüldözések idején — a katolikus államhatalommal szemben — kemény küzdelmek árán tudták megtartani és fejleszteni iskoláikat. Előszörvasztásuk nem sikerült, sőt továbbra is a nemzeti kultúra központjai és — a kibocsátott tanárok révén — terjesztői maradtak. Nem elhanyagolható annak a korszerűbb műveltségnek a továbbadása sem, amelyet protestáns iskoláinkból külföldre kerülő diákok a hazainál fejlettebb anyagi és szellemi kultúrával rendelkező országokban (Svájc, Hollandia, Németország, Svédország, Anglia) szereztek ottani egyetemi tanulmányaik alatt. A XVIII. század második felétől a felekezeti iskolák életében egyre jobban erősödött az állami hatás, de a protestáns iskolák még jó ideig megőrizték saját hagyományukat, jellegzetes arculatukat, s kiváló egyéniségekkel, polihisztor professzorokkal gazdagították a magyar oktatásügyet.

Debrecen partikulája

A működését a XVI. századig visszavezető kecskeméti refor-

mátus kollégium nem érte el a nagy református kollégiumok (Debrecen, Sárospatak) jelentőségét, de a környék fontos iskolai centruma volt, s hatása a korabeli oktatásügyben és kulturális életben túlnőtt a Duna—Tisza közén. A XVIII. század közepéig a debreceni Alma Mater partikulájaként működött, később pedig ebből a kecskeméti iskolából fejlődött ki a város és a Dunamelléki Református Egyházkerület jelentős felsőfokú intézménye, a Jogakadémia. Működésében hosszú ideig érvényesült a debreceni anyaiskola szellemi hatása; szervezete, iskolai törvényei és diákönkormányzata szintén debreceni mintákra épült.

A XVIII. század közepén a gimnáziumi szintű iskola alsóbb évfolyamaiban latin és görög nyelvet, retorikát, költészetet, hittant, számtant és földrajzot, a felsőbb évfolyamokon pedig latin és görög irodalmat, magyar és egyetemes történelmet, valamint a bölcsészeti- és a hittudomány elemeit is tanították. (A „magasabb tudományok” oktatása gyakran a protestáns iskolákkal szemben fennálló tilalmak ellenére történt. Az 1750-es évektől érvényesült a kecskeméti református egyház előjáróinak az a törekvése, hogy állandó professzorokat hívnak meg az iskola élére, akik a debreceni kollégium elvégzése után külföldi tanulmányukat is befejezték. (Korábban a rektorok kétévenként változtak.)

Kecskemét többek között arról is nevezetes volt, hogy itt a különböző felekezetek békes-

ségben éltek egymás mellett. 1752-ben a ferencesek mégis feljelentették a reformátusokat, hogy azok magasabb szintű iskolát akarnak létrehozni. A helytartótanács nyomozást indított, amelynek folyamán a város igazolta a református iskola XVI. századtól való fennállását, Koháry András gróf, a város egyik földesura pedig azt, hogy az iskola építkezései (a mai Ókollégium udvarának helyén) az ő engedélyével történtek. A református iskola ellenőrzésére kiküldött megyei bizottság jelentéséből az is kiderült, mit tanítottak és hogyan tartották el tanítóikat: „... meg akarván tudni, legfőképp az iskolaépület belső állapotát s egyben a mondott tanítóknak és a tógátus diákoknak számát, a benne való ellátást, nemkevésbé minden egyesnek lakásviszonyait vettük vizsgálat alá. És megállapítottuk, hogy: I. a mellékelt rajzban A-val megjelölt szoba a tógátusok rektora, neve szerint Gózon István részére van rendelve, aki ez ifjúságnak a levélírás stílusát és vitatkozást, tovább a logika alapjait, vagyis a dialektikát, nemkülönben helv. hitvallásának dogmatikáját tanítja; II. az említett rajzban B betűvel jelzett másik szoba két tanító részére szól és pedig Nyéki István nevű tanító részére, aki az ifjakat grammatikára és syntaxisra oktatja, továbbá Kovács János részére, aki a declinistákat és conjugistákat tanítja; III. következik a C-vel jelölt szoba, ahol t.i. az említett tógátus ifjak mondott rektoruk vezetésével tanulás- és gyakorlatra jönnek össze; IV. ezután következik három

szoba, egy sorban és egymással szomszédságban... ez említett tógátusok részére, akik a csiszoltabb stílust, vagyis a retorikát tanulják — ilyen jelenleg 18 van —, akik emberemlékezet óta tisztán adományokból élnek, amelyeket az erre rendelt alsóbb osztályos fiúk házról-házra járva gyűjtenek össze; az említett tógátusok szobáinként 6—6-an laknak; V. végül egyéb helyiségként egy égetetlen téglaéből épült különálló ház, meglehetősen düledező állapotban, négy szobára osztva... az első osztályokat foglalja magában, ahol t. i. az egyik szobában a syntaxisták a grammatistákkal, a másodikban a comparatisták a conjugistákkal, a harmadikban a declinisták, a negyedikben az A—B—C-dariusok, vagyis amint ők ma nevezik, az elemisták szoktak összejönni.

Mindezeket így, az elmondott állapotban találván, áttértünk maguknak a fentnevezett tanítóknak ellátási kérdéseire. Amire vonatkozik a város bírái és esküdtsége egyforma hitelességgel jelentették, hogy az említett tógátus ifjak rektora részben a ref. egyházból való hitsorsosai által összeadni szokott hozzájárulásokból, hasonlóan mint a római katolikusoknál van, kapja emberemlékezet óta fizetését, részben pedig egyes jóltevők által önként és saját akaratból a szüret alkalmával adni szokott boradománnyal elégittetik ki. Eből magának kell magát eltartania. A másik két tanítónak pedig részben házról-házra való gyűjtéssel szerzett élelemmel, részben a helység néhány káposztásától, akiknek fiait tanítják, szolgáltatott élelemmel kell magokat eltartaniok... (Emlékkönyv a Kecskeméti működő Egyetemes Református Jogakadémia fennállásának századik évfordulójára 1831—1931. Kecskemét, 1932. 21—22. old.)

„Crescit sub pondere palma”

A nehéz idők emlékét őrzi az iskola jelmondata: „Teher alatt nő a palma”. Mária Terézia rendelete 1753-ban csak a megmaradást és a szintentartást engedélyezte, de nem mondtak le a fejlesztési törekvésekről. A XVIII. század végén már 600 fölé emelkedett a diákok száma. A tananyag reáltárgyakkal és a kötelezően előírt német nyelv tanításával bővült. 1790-ben a protestánsok ismét teljes önkormányzatot kaptak iskolaügyeik intézésében; ezt a lehetőséget a helyi reformátusok is kihasználták. 1798-tól alkalmazták a Göböl Gáspár lelkész által kidolgozott új gimnáziumi törvénykönyvet, amely szabályozta az iskola rendjét, belső életét. 1803-ban megnyílt a kollégiumi „tápitézet” (menza). Korábban a bentlakó diákok étkeztetését úgy oldották meg, hogy minden héten az éppen soros 30—40 református család adott kenyeret és főtt ételt, amelyet a diákok szedtek össze. A lakosság adakozása továbbra is jelentős volt, de a tápitézet létesítésével megszűnhetett a naponkénti — már megszegyenítőnek tartott — „colledálás”.

1805-ben „enciklopédiai kurzust” indítottak, ami azt jelentette, hogy a 6 osztályos gimnázium felett két éves tanfolyam keretében természettudományi, bölcsészeti és teológiai ismereteket tanítottak. Rövid fennállás után azonban megszüntették, mert célszerűtlennek bizonyult: „mindenből valamit, az egészről semmit”. Az 1811-ben kidolgozott új tantervben a klaszszikus tanulmányok mellett nagyobb teret kaptak a reáltárgyak. Ekkor 7 osztályból állt a gimnázium. 1824-ben a református presbitérium úgy határozott, hogy a debreceni anyaiskolával való kapcsolatot megerősítik és az ott szokásos tanítási módot alkalmazzák. 1781-

től egyébként évente két kecskeméti diákot küldtek a debreceni kollégiumba alumnus (bentlakó) diáknak, akik visszatérve preceptorként működhetnek. A kecskeméti kollégium felsőbb egyházi és állami felügyelete a XIX. század elejétől vált rendszeressé.

Harc a főiskoláért

Az 1830. esztendő fontos iskola- és várostörténeti esemény dátuma: megkezdték az Ókollégium építését. 1828-ban ugyanis az egyházkerület vezetői elfogadták és készségesen támogatták a kecskemétiak javaslatát: fejlesszék egyházkerületi főiskolává a gimnáziumot. A kedvező döntés egyúttal a Nagykőrössel folytatott több éves vitát is elindította, hiszen a régi iskoláira szintén büszke szomszéd város is szeretne volna megszerezni a főiskolát. Felterjesztések és leírások sora jelzi a nemes versengést, amelyből Kecskemét került ki győztesen. Az iskola liceumi címet kapott és a református gimnáziumot — a nagy egyházkerületi kollégiumok mintájára — két-két éves bölcsészeti, jogi és teológiai főiskolai karral egészítették ki. (Kiváló tanárai voltak a főiskolai években: Tattai András, Tomori Szabó Sándor, Vállaji Sipos Imre, Karika János. 1842—44-ben itt tanult Jókai Mór.)

Az 1850-es években felsőbb rendelkezések és az egyházkerületi segélyek elmaradása következtében átmenetileg alginmáziummá esett vissza az iskola. Az 1860-as években fejlődött teljes főiskolává, amelyben a 6 osztályos gimnáziumot 3 éves bölcsészeti (a második bölcsészeti év befejezése után érettségiztek, a harmadik pedig egyben a jogi előkészítő volt), majd 3 éves jogi tanfolyam követte. A teológiai kar a pesti teológiai főiskola megnyitása miatt 1860-ban megszűnt.

A Jogakadémia

1865-től a főgimnázium (két-éves bölcsészeti tanfolyammal) és a Jogakadémia külön igazgatóság alatt működött, évkönyveik is külön jelentek meg. 1874-től a vallás- és közoktatásügyi miniszter rendelete alapján csak a 4 évfolyammal rendelkező teljes jog- és államtudományi karok maradhattak fenn. A Jogakadémia átszervezéséhez és kibővítéséhez a város nyújtott anyagi segítséget. A fejlesztéshez a következő évtizedekben is jelentős mértékben hozzájárultak az alapítványok, adományok. Az első világháború éveit követően a város nyújtott anyagi segítséget. A Jogakadémia helyzete. A minisztérium a jogakadémiák megszüntetésére törekedett, mivel a szűkebb határok közé szorult ország számára az egyetemek is elegendő jogi szakembert képeztek. Végül egyetlen református főiskola működhetett tovább Kecskeméten, Egyetemes Református Jogakadémia néven. (Maga a kollégium az 1920-as években Tisza István

névét vette fel. Itt jegyezzük meg, hogy 1918/19-től református tanítóképző intézet, 1924-től református leánylíceum is működött.)

A Jogakadémiát 1948-ban államosították, 1949. augusztusában pedig az állami jogakadémia is megszűnt.

A gimnázium

A Jogakadémiától különvált gimnáziumban a városi segély révén nyílt mód tanári állások bővítésére és új tantárgyak (ének, zene, testgyakorlás, francia nyelv, gyorsírás) bevezetésére. 1870-ig 8 osztályúvá fejlesztették a gimnáziumot. 1883-ig a líceum, ezután a főgimnázium elnevezést használták. 1884-ben megszűnt a bölcsészeti tanfolyam és ettől kezdve a tanterv megegyezett az állami tantervekkel. Az államsegélyek igénybevitelével az iskola felekezeti jellege egyre csökkent, 1896-tól „az állam felügyelete alatt álló” gimnázium. 1912-től az Újkollégium épületében működött. A háborús évek jelentősen ga-

tolták az intézmény fejlődését.

1924-től 1942-ig a reálgimnáziumi tanterv szerint tanítottak (nagyobb óraszámú reáltárgyakat, a görög és latin helyett modern nyelveket).

1944-ben sok kárt szenvedett az iskola épülete és felszerelése. A város felszabadulása után az Ókollégiumban és különböző épületekben tanítottak. 1948-ban államosították, az alsóbb osztályokból általános iskolát szerveztek, a gimnázium rövid ideig Károli Gáspár Állami Gimnázium néven működött. 1949-ben összevonták a volt piarista gimnáziummal (amely a Katona József Állami Gimnázium nevet kapta), és annak épületébe költözött. 1950-ben a kegyesrendiek visszakapják iskolájukat, így a régi református gimnázium (Katona József Gimnázium néven) elköltözött onnan az Újkollégiumba, majd az Országos Tanítói Árvaház épületébe. 1957-ben kapott végleges otthonot jelenlegi helyén, a volt állami főreáliskola épületében.

Sz. Kőrösi Ilona

KÍVÜL A „KÖRÖN”

Gond(n)ok — palettával

Mindig becsültem azokat az embereket, akik felnőtt fejjel sem adták föl sokszor bizony elérhetetlennek tűnő gyermekkori álmaikat. Jámborné Benda Katalint középük sorolom. „Nem tehetségtelen festő, egyszer magam is megdicsértem az egyik képét. Kecskeméti zsűrizés alkalmával törént, amikor a szakértő szerepében tetszelgő zsűrielnök durva módon csak a rosszat mondta el alkotásairól. Pedig a vak is láthatta, hogy jó érzékkel, csak még iskolázatlanul készíti a képeit. Sok-sok tanulással, többéves gyakorlással jó festő válhatna belőle” — mondta róla Goór Imre.

Jámborné azonban nem tartozik az ifjú korosztályhoz. Már beszélgetésünk elején megnyugtatót, írjam csak le, hogy a közeljövőben negyvennyolc éves lesz. A rajzolás ugyanúgy kedvelte, mint minden kisgyermek. Annyiban azért különbözött kortársaitól, hogy ami megtetszett neki, azt azonnal lefestette. Vízfesték, gombfesték, tempera, a fozokatokat szépen betartotta. Szülei is örömmel tapasztalták, hogy lányuk mind jobb képeket készít. Tizenöt éves korában beírták Bozsó Jánoshoz, de rövid ideig járhatott a mesterhez órákat venni a festészet tehetséget kívánó tudományából: a család anyagi helyzete nem engedte meg, hogy csak tanulással töltse az idejét.

Bár a szűk egy esztendő alatt sok „művésztrükköt” ellesett a Bozsó-műhelyben, nagy lendületet nem vehetett a fejlődése.

Kereskedő lett, élete jelentős részét a pult mögött töltötte. Az ötgyermekes családban mindenki a megélhetésért hajtott, hogy is gondolhatott volna akkoriban a festészetre? Azért, elmondja, amikor csak ideje volt, elővette szegényes készletét és mindent „vászonnra vetett”, ami megragadta valamiért.

Fiatalon ment férjhez. Sorsa az átlagfeleségekéhez hasonlóan alakult: gyermek, napi munka, második műszak otthon. Azt hiszem ebben az időszakban már-már lemondott festői álmairól. Szakmai előmenetele viszont töretlen volt, különböző vizsgát tett és kinevezték a városközponti Csemege Áruház boltvezető helyettesének. Másodállást vállalt, építkezésbe fogtak. Később betegsége miatt foglalkozást kellett változtatnia, a kereskedelmi- és vendéglátóipari szakmunkásképző gondnoka lett.

Hat-nyolc esztendeje kezdett álmodozni ismét a festészetéről. Megpróbálta ott folytatni, ahol tizenöt évesen abbahagyta. Kiállításokra járt, kereste a kapcsolatot a művészekkel, akikről egyébként nagyon kedvező a véleménye: amikor kérdésel, tanácsért fordult hozzájuk, mindig segítettek neki. Mostanában Szappanos István rajzórára jár, a csoportban korelnöknek tartja magát, de gyermekei örömmel örül, amikor tanárától dicséretet kap. Mutatja füzetét: nem lehet nem észrevenni a fejlődést.

Persze kap, kapott rengeteg elmarasztaló kritikát is. Sokakkal ellentétben nem

töri le a bírálókat, képes háromszor is lefesteni egy-egy képet, egészen addig, amíg nem lesz olyan, amilyennek elképzei. Aztán néha megdöbben. Úgy készíti el a képet, ahogy a már befutott festők tanácsolják, aztán a zsűrizésnél nem azokat ítélik a legsikerültebbeknek . . .

Jelenleg még „amatőr” a titulusa, hibájaként róják föl, hogy túlságosan is életszerűen fest, a fényképhez hasonlóan örökíti meg a valóságot. Mások biztatják, tartson ki e stílus mellett.

Két önálló kiállítása volt, a vendégkönyvben nagyon sok a dicséret, „végre olyan képeket látok, amelyek az igazi valóságot ábrázolják” — írta festményeiről valaki. Vallja, csak sok tanulás után lehet a tehetségből profi művész. Ő azonban még nem tett le arról, hogy megvalósítsa gyermekkori álmait: egyszer bejutni a „körön” belültre, a festőkhöz tartozni.

Sikerül vagy nem, a jövő zenéje. Jámborné eltökéltsége, kitartása mindenképpen elismerést érdemel.

Rajtmár István

SZÁMÍTUNK RÁJUK

Tavaly, idén az év első hónapjaiban sokan búcsúztak el munkahelyüktől, kezdték meg megérdemelt pihenőjüket, már amennyire a mai világban egy nyugdíjas szemlélődve várhatja az idő múlását. De még a megélhetéshez szükséges munka mellett is marad legtöbbjüknek szabad ideje, fölös energiája.

Szeretettel hívjuk és várjuk sorainkba az új nyugdíjasokat.

Gazdag tapasztalataikat, ismereteiket bőségesen kamatoztathatják a Városszépítő Egyesületben.

MI LEGYEN, HA SZÉP A HÁZ, DE NEM MŰEMLÉK?

Példák a Csongrádi utcából

Egyéni karakterű, sajátos hangulatú utcáinkat járva, valokathímes homlokzatokat és díszes kapukat csodálva egyre többször elfog az aggodalom: ezek a házak szépek voltak, nagyon sok — ha kissé kopottan is, de — ma is csodálatra méltó. De meddig? A benne lakók számára érték-e még az, ami néhol már csak fölsejlik, és ha érték, akkor a szándékon túl van-e anyagi erő (vagy segítség) az újraelészítéshez, az apró és bensőséges részletek megőrzéséhez. Szerencsére egyre több jó példával is dicsekedhetünk. A Csongrád utca elején egymás mellett sorakozik a megvalósulás, a jó szándék és az, amit esetleg elkerülhettünk volna.

A 10. számú házat — a mostani saroképület — néhány éve újjította fel az IKTV. Meglepő érték bontakozott ki a „romok alól”. A helyreállítás példaszzerű volt. Az eredetiekkel azonos új stukkódíszek kerültek vissza, a tagolt és „húzott” párkányok a lassan feledésbe merülő szakmai fogásokkal és gondossággal készültek.

A szomszédos 12. szám ma még omladozó, de az épület sorsa — minden jel szerint — már nem forog veszélyben. Tulajdonosait a vásárláskor elsősorban az utcai szobák nagyvonalú, tengelyesen szervezett térsora ragadta meg. Ez az alaprajzi „séma” a XIX. század végén és

a XX. század elején épült mezővárosi zártosuló lakóházaknál volt jellemző. Az ablakok és a belső ajtók a falakon szimmetrikusan vannak elhelyezve, s így a szobák a szimmetriatengelyek vonalában kapcsolódnak egymáshoz. Ez a módszer elegáns, látványos belsőt, az utcai falon pedig az ablakok kettes-hármas csoportokba rendezését eredményezte. Ezt a sort zárja le a kapu, mint külön egység. Az így keletkező nyílásrendszert díszítették fel utána divat és ízlés szerint, épületenként más-más karakterrel. Ennél a háznál a több tagozatból álló lábázat, kő kváderosztást imitáló fal, és konzolos párkány készült. Az ablakkeretezések visszafogottak, csak kevés — mértani rend-

szerbe szervezett — növényi ornamentikával díszítettek. Mindez együtt a klasszicista épületek méltóságos eleganciáját felidéző összképpé állt össze. Sajnos a sor harmadik épületének sorsa máshogy alakult. Szándék és anyagi erő hiányában itt a „legolcsóbb” megoldás jött létre. A homlokzat „tatarozása” a díszítések leveréséből és a ház elcsúfításából állt.

Felvetődik a kérdés: ha a többletköltséget jelentő ápolgatás nemcsak a tulajdonosok magánügye, akkor a buzdításon és az utasításokon kívül miféle segítség adható? Jelenleg — ha az épület nem szerepel az országos műemléki listán — semmilyen.

Vas Tibor

ÁPOLJUK KERTJEINKET!

Márciusban — ha nem tréfál meg bennünket az idő — itt a tavasz. Lassan-lassan befejeződik városszerző a közmű-bővítési munkálatok, talán kevesebb helyen bontják föl a járdákat, útszegélyeket.

Ezúton is kérünk minden városszerető polgárt, hogy nemzetünk forradalmi ünnepeire hozza rendbe házatáját, szépítse a háza előtti kiskertet, tüntesse el a tél nyomait.

A PARK AZ PARK!

A Kecskeméti Városszerítő Egyesület is kérte, hogy kevés számú parkjainkat az illetékesek óvják meg a tömegrendezvényekkel elkerülhetetlen rongálódásoktól. (Régebben is a Műkertben és a Csalánosban, vagy a városháza környéki tereken gyűléseztek, majálisoztak a kecskemétiak.)

Értesüléseink szerint a jövőben a Katona József parkban (a vasút-kertben) megtiltják nagyobb rendezvények lebonyolítását. Így megteremtődnek régen esedékes felújításához a feltételek.

PÉNZBEN KIFEJEZHETETLEN

Tudósok állítják: egész életünkre befolyásolhatja magatartásunkat, szemléletünket, amit kora gyermekségünkben tapasztalunk.

Mit látnak az új házakban, az építkezések közelében felnövők?

Évekig építési hulladékot, gondozatlan, szemetes felvonulási terepet, gazt, földkupacokat, szelek szárnyán röpdőső göngyöleget (mint például a Március 15. utcában), szomorú elhanyagoltságot.

Elvárhatjuk majd 10—30 év múltán, hogy létszükségletük legyen az így felcserepedőknek az ápolat környezet, megbecsüljük a közterületet. Pénzben kifejezhetetlen az a kár, amit a mai gondatlanság okoz!

Ki látta? Ki tudja? Ki hallotta?

1. Kecskemét melyik részét nevezik homokdombnak?

2. Melyik utcában áll a Straszer András felvételén látható háromablakos (balról az első) épület?

3. A villanyvilágítás bevezetése előtt vagy után épült ez a ház?

A megfejtéseket 1988. március 15-éig kérjük elküldeni egyesületünk címére (Széchenyi tér 22).

Februári számunkban közölt Pásztor Zoltán fotó a hajdani „Don-kanyarban” készült, 1972 előtt. A hetve-

nes évek elején már állt a szalagház, megkezdték a párt- és tanácsszékház építését.

Összeállította:
Heltai Nándor

SZÜLETTEK: Kelemen Szandra (Czanik Mária), Dudás Géza (Szécsény Erika), Menyhért Csilla (Erdélyi Julianna), Kertész Béla (Bíró Irén Mária), Berente Judit (Kovács Judit), Nyilas Gábor Ferenc (Laczko Mária), Bódog Zoltán (dr. Dedák Erzsébet), T. Nagy Tamás (Potyondi Beatrix), Fejes Attila (Szeibert Krisztina Andrea), Hudák Szabolcs (Gubacsi Irma), Vajda Márk (Nagy Melinda), Molnár Dániel (Szigeti Andrea), Schneider József Richárd (Póczó Etelka), Csorba Adrienn (Kása Ilona), Pető Viktória (Vasadi Irén), Dögei Hajnalka (Sonkolyos Mária Anna), Piszó László (Füredi Krisztina), Nagy Norbert (Tanító Rozália), Csukás Pál (Kis Olga), Halász Anita (Herczeg-Kiss Mária), Latos Beatrix (Nyilas Judit), Nagy Zoltán (Pór Ildikó), Fábrián Zsolt (Katoná Éva), Kovács Anita Éva (Lantos Éva), Nogrády Miklós (Magony Andrea), Ruzsonyi Csilla (Tóth Mária Márta), Gyevi-Szabó Gergő (Goldschmidt Mária), Kalmár Zsuzsanna (Kasza Erika Zsuzsanna), Váci Endre (Mikecz Aranka Ildikó), Ágai Balázs (dr. Kiss Katalin Julianna), Mikus Nikolett Diána (Földi Erika Zsuzsanna), Dunai Brigitta (Flórián Zsuzsanna), Esányi Aletta (Tóth Erika), Simon Krisztina (Tóth Ildikó), Varga Attila (Kemecei Mária), Brada László (Mányi Rózsa), Dunai Antal (Vida Terézia), Balanyi Ferenc Norbert (Nagy-Illes Edit), Dakó Lajos László (Szabó Edit), Szabó Annamária (Szabó Zsuzsanna), Kovács Lilla (Kósa Márta Irma), Babák Dóra (Farkas Ilona Katalin), Fekete Lilla (Kovács Ilona Klára), Beke Nikolett (Győre Ilona), Lak Róbert (Boros Ilona), Bakos Dóra (Lantos Ildikó), Fehér Imre (Zubek Juszina Erika), Berényi Bernadett (Nagygyörgy Erzsébet Emese), Kormos Petra (Zsíros Ilona Erika), Gogolak Attila (Krasznai Judit), Kovács Tamás (Tóth Mária), Pataki Norbert (Tanu Ilona), Bordás Gábor (Tóth Márta Mária), Kovács Adrián (Tóth Éva), Németh Viktória (Kovács-Balázs Ildikó), Demus Krisztina (Kaszatól Olga), Makka János (Surányi Tünde), Keresztesi Tímea (Bimbó Eszter), Tóth Melinda (Martin Rózsa), Szabó Ajtony (Kövesdi Mária), Semperger Éva (Zsigó Éva), Csillag Péter (Eszik Mária), Török Ildikó (Szabó Ilona Erzsébet), Vass Brigitta Éva (Kovács Éva), Bukovinszki Adrienn (Rác Katalin), Kocz Boglárka (Soltész Irén Mária), Urbán Mari-

anna (Maruzsi Mária Rózsa), Nagy Adrienn (Debreceni Mária Gizella), Mátrai Zsófia (Madaras Ágnes), Tóth András Dávid (dr. Góg Erzsébet), Vörös Tünde (Pintér Etelka Tünde), Szokolai Renáta (Pulai Irén Mária), Herczeg-Kis László (Vincze Rózsa), Boda László (Búzás Irma Ildikó), Bogdán László (Szilvási Veronika), Válik Szimonetta (Varga Ágnes Margit), Böszén Valéria Zsannett (Gondi Valéria Andrea), Hajagos Lilla (Huliák Katalin Györgyike), Szentesi Zita Mónika (Tóth Magdolna), Csordás Alexandra (Horváth Krisztina Terézia), Princz-Jakovics Péter (Polló Irén Margit), Szappanos Gergő (Jakoda Erzsébet), Asztalos András (Kocsó Valéria), Tóth Olivér (Villám Erika), Tóth Márta (Sági Margit), Redenczi Johanna (Marton Johanna), Udvari Péter Lajos (Kovács Edit), Dömötör Szilvia (Bertalan Ilona), Fekete Adrienn (dr. Tóth Judit), Szabó Sándor (Farkas Piroska), Hegedűs Norbert (Bacsó Irén), Kalmár Péter (Jakubek Márta Gizella), Bihal Roland Máttyás (Nagy Aranka), Farkas Kinga Ágnes (Simon Andrea), Szűcs Anna (Tóthpál Irén), Csöbi Virág (Képes Ilona Terézia).

HÁZASSÁGOT KÖTŐTEK: Jakab Gusztáv János és Dinók Rozália, Hegedűs István és Cseh Ildikó, Szajki Ferenc és Bánó Eszter Márta, Csuka Gyula és Nagy Ilona, Nádasi Lajos és Deák Márta, Szőke János és Nagy Tünde, Sándor Gyula Zsolt és Csikós Erzsébet, Gacs János és Pizsmán Irén, Pozsár Dénes és Kállai Melinda Rozália, Tonté Géza és Pusztai Éva, Takács János és Paróczai Klára, Lécz István és Kovács Erika, Nagy János és Csapó Margit Erzsébet, Molnár Béla és Kállai Etelka, Pető Lajos János és Szívós Ilona, Timár József és Rózsa Katalin, Fekete Zsolt és Horváth Ildikó, Makai Imre és Kiliti Gyöngyike Irén, Marton Tibor Imre és Sárközi Katalin, dr. Tajola José Cesar és Tóth Anna Rozália, Kun István és Szijártó Margit, Pusztai Mihály József és Patai Regina, Földi Frigyes Sándor és Polyák Erzsébet, Polyák György és Dömötör Ilona, Nagy Gábor és Bosch Ágnes Rózsa, Magony János és Papp Tímea, Török Béla Tibor és Erdei Irma, Krasnyánszki Zoltán és Szőke Zsuzsanna.

MEGHALTAK: Molnár Anna, Zolyómi Imre, Amrein János, Görbe József Máttyás, Kocsis Gáborné Tóth Anna, Nemes Mihályné Kiss

Rozália, Tóth Gábor, Zoboki Lajos, Szabó György, Szabó Istvánné László Julianna, Földházi Mihály, Keserű László, Almási Terézia, Nagy Ferencné Kalmár Terézia, Szakál Sándorné Dávid Margit, Szabó József, Farkas Imre, Kiss János, Goiten Dezsóné Sárközi Rózsa, Horváth Lajosné Németh Terézia, Molnár Pál Péterné Mészáros Júlia, Bokor Rozália, Sárközi József, Csósz Gergelyné Kiss Terézia, Cseh Ferencné Bódog Róza, Horváth Mihály, Dudás Pálné Vörös Terézia, Harkai Lászlóné Varga Judit, Kasza János, Góbor Ferenc, Tóth Béla Jenő, Lajos Jánosné Szakonyi Eszter, Hídvégi István, Jokhel Ferenc György, Szalkai László Pálkács Erzsébet, Gádorfalvi Adámné Gozca Margit, Fekete Ferenc, Gazi Ferencné Krel Anna, Klein Margit Katalin, Földi Józsefné Perneki Ilona Sára, Virág Istvánné Virág Julianna, Tóth Lászlóné Bárdi Terézia, Kovács Jánosné Kopasz Erzsébet, Tóth Sándorné Sárközi Judit, Dudás Mihály, Barna Sándorné Hertzburger Erzsébet, Körté Döméné Pityi Julianna, Tóbi Józsefné Vida Erzsébet, Bodri Pálné Virág Julianna, Nyúl Gyula, Sánta Sándor, Stuhl Gyula, Horváth János Imre, Molnár Józsefné Parádi Mária, Pálkács István, Bíró István, Szekér Józsefné Gubacsi Ilona, Baranyi-Tóth László, Szél János, Marsal Sándorné Szabó Terézia, Horváth István, Fodor Józsefné Kupcsik Julianna, Kelő Ferencné Németh Sára, Nagy Lászlóné Sárközi Terézia, Dorogi Erzsébet, Volent Jánosné Trungel Margit, Bari Imréné Kállai Mária, Hegedűs László, Domján György, Tóth Sándorné Szűcs Rozália, Halász Máttyás, Szikszai Ignác, Olajos Irén, Horváth Imre, Khin Sándor, Horváth László, Nagy Ferencné László Ilona, Bontovics Márton, Hajba Ottó, dr. Karádi Tivadarné Hambeck Mária Anna, Szelei Ferenc, Fehér Gusztáv, Hajagos Pálné Széchenyi-Nagy Margit, Bednarik Attila István, Fazekas István, Kovács Károly, Pulai Istvánné Kakulya Margit, Pintér Gyöngyné-Kolár Rozália, Turi László, Gyenes Sándorné Zubornyák Mária, Tóbi Kálmánné Nagy Ilona, Kisjuhász István, Hencz Sándor, Dábi János, Patkós László, Kripóczki Istvánné Balázs Eszter, Podmaniczki Miklós, Polyák József, Kovács Jánosné Steixner Magdolna, Gimes Istvánné Kelő Mária, Árva-Tóth Kálmánné Szabó Julianna, Almási Józsefné Ábel Judit, Borsodi Sándor, Errhoffer Ferencné Fogh Borbála.

1	2	3	4	5	6		7	8	9	10	11	
12							13					
14						15		16				
17					18		19		20			
21			22	23				24			25	
		26								27		
28	29			30						31	32	
33			34		35				36			
37				38			39	40				

NÉMETH LÁSZLÓ egy városunkkal kapcsolatos vallomásából idézünk: Amikor Kertmagyarország eszméjét s nevét a magyar gondolkodásba belévetettem, . . . (folytatás a rejtvényben).

VÍZSZINTES: 1. A folytatás első része (z. b.: V, É, Y, S). 12. Számóca-dzsem. 13. Gorkij ismert regénye. 14. Szerető, szerelmes, angol szóval. 16. Idomár eszköze. 17. Ku-Klux- . . . — reakciós fajüldöző szervezet az USA-ban. 18. Rétesbe, pitébe való. 20. Könnyező. 21. Egyformák. 22. Keresztgerenda. 25. Stroncium. 26. A folytatás befejező része. 28. Kén és ruténium. 30. . . . , itt vagyok — Szilágyi János rádióműsora. 31. OKZ. 33. Népszerű fiatal színészünk (András). 35. Riesa része! 36. Termékeny síkság Csehszlovákiában. 37. Rejtvény. 39. Észak-Afrika legősibb népe, a berberek egyik csoportja.

FÜGGŐLEGES: 2. Város Dél-Lengyelországban, az Odera partján. 3. A bolgár pénzegység. 4. Olasz város az Adige partján. 5. Plein . . . festészet — a

szabad természet fényeihez igazodó irányzat. 6. Üres kéz! 7. Kettőzve: szülő becézve. 8. Zavaros póz! 9. Formálható anyag. 10. Becézett férfinév. 11. Sebes. 12. A folytatás második része (z. b.: C, M, Í, E). 15. Messzi. 18. Neves színművészünk (József). 19. Úgy . . . , káposztába hús . . . — csúfolódás. 23. Radon és hidrogén. 24. Megkevert tor! 26. Gördít. 27. Habos szelyemszövet. 29. Molnár Erik fivérének személyneve. 32. Neves gyomai nyomdászcsalád. 34. Ing betűi keverve. 36. Testrés. 38. Kiss . . . Kate! 40. Újév egyneműi.

Bátori Géza

Beküldendő: a vízszintes 1., a függőleges 12. és a vízszintes 26. sz. sor, március 15-éig a Kecskeméti Szemle címére (6001 Kecskemét, Kossuth tér 1.)